

NGÀY NAY

NĂM THỨ HAI, SỐ 88

CHỦ NHẬT, 31 OCTOBRE 1987

— Khoan khoan, không
được đò bộ vội. Tiêm
thuốc trừ tà chưa đá ?

Nhà thuốc LÊ HUY PHẠCH HANOI-TONKIN

Lê Huy Phách là một nhà thuốc có danh tiếng và được tín nhiệm nhất xứ Bắc. Bất cứ bệnh gì khó khăn nguy hiểm đến đâu dùng thuốc Lê-huy-Phách đều mau khỏi cả.

Lê-huy-Phách là một nhà thuốc có thực học, — đã làm được nhiều cuốn sách có giá trị, nhất là cuốn *Nữ Bảo Toàn* đã được Hàn Lâm viện Khoa-học bén Pháp (*Académie des sciences*) công nhận và các báo chí Tây Nâm khuyễn khích / (Nam nữ bảo toàn đã in lần thứ hai, giá 0p.60 — ở xa gửi thêm 0p.20 làm cước gửi (tất cả 0p.80) — gửi mandat hoặc tem thư cũng được — gửi « linh hóa giao ngắn » hết 0p.95).

Sách biểu khống — « Bảo Vệ Gia Định » là một bộ sách viết công phu, gồm có 6 quyển ; 1e) Bệnh nguyên : nói rõ những nguyên bệnh vì đâu mà có ? — 2e) Hai bộ máy sinh dục : nói những bệnh thuộc về huyết của đàn bà, những bệnh về khí của đàn ông — 3e) Tiểu nhì kinh giản : những bệnh cam, sỏi... của trẻ — 4e) Phong tinh căn bệnh nói rõ những bệnh phong tinh — 5e) Ngũ lao căn bệnh : các bệnh ho, khái huyệt, sỏi, xuyễn, súc, lao... 6e) Bài trừ mục thống : các bệnh ở mắt... .

Giải thích rõ ràng từng bệnh một — cách phòng bệnh, cách chữa bệnh thực rất hoàn toàn — từ xưa đến nay chưa từng nhà thuốc nào viết được. Hỏi xin tại nhà thuốc hoặc các đại lý ở xa gửi 0p.60 tem về nhà thuốc làm tiền cước.

Lưỡng nghi bồ thận

đã chữa khỏi hàng vạn người có bệnh ở thận

Thuốc này bao chế rất công phu, có vị phải cầm phoi hàng tháng để lấy pương-khí; có vị phải chôn xuống đất dùng 100 ngày để lấy thô khí. Thuốc này làm toàn bằng những vị thuốc làm cho thận bộ được sinh khí cõi tinh, và đất nhất là vị hải-cầu-thận. Thận là cơ quan bê trọng cho sự sinh phục đàn ông. Thận suy sinh nhiều chung làm kém đường sinh dục.

Bai thận : đau lưng, váng đầu, rụng tóc, ủ tai, mờ mắt, tiêu tiện vàng, trong bất thường, thời thường mỗi mét.

Di-tinh : Khi cường dương, không cử lúc nào, tình-khí không kiêu được mà tiết ra.

Mộng-tinh : Mơ ngủ thấy đàn bà tình khi cung ra.

Hoạt-tinh : Tình khi không kiên, khi giao hợp tình khi ra mau quá.

Tinh-khí bắt sạ nhập tử-cung : Tình khi loảng, ra rì rì, không bắn vào tử cung.

Liệt-dương : Gần đàn bà mà dương không cường được.

Sau khi khỏi bệnh phong tinh, đau lưng, rụng tóc, chảy nước mắt ướt quy đầu.

Có các bệnh nói trên, dùng « Lưỡng-nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách đều khỏi cả. Giá 1.p00 một hộp.

Thuốc này đã kinh nghiệm nhiều năm, chữa khỏi hàng vạn người có bệnh ở thận

Vạn Năng Linh Bò

Thứ thuốc này rất hay, bỏ cho các cơ thể người ta rất mau chóng. « Di-tha tinh huyết », « hổ ngả tinh huyết » nghĩa là lấy tinh huyết khác đem bồi bổ cho tinh huyết người ta, tức là thứ thuốc này dùng những cơ thể của loài vật như : gân hươu, cao ban long, tim lợn, óc lợn... Các thứ ấy chế hòa rồi bợp vào các vị thảo mộc tài quý.. làm thành thứ thuốc Vạn-năng-linh-bò này. Thuốc này đã kinh-nghiệm nhiều năm. Ai dùng cũng rất lấy làm mỹ ý. Đến nay trăm phần được cả trăm, chúng tôi mới đem phát hành thứ thuốc này để giúp anh em các giới thêm phần sức khỏe. Ở thế kỷ thứ 20 này, lồn tinh thần, ham vật chất, diệu-khí nhiều. Nên đời nay, ít người tuồi thọ bằng đời xưa thì có : nội thương nhân ngoại » càng dễ làm. không những thế mà lại còn tim óc canh tranh.. biết bao nhiêu có nó làm hại sức khỏe của chúng ta... Bởi thế phải có thứ thuốc Vạn-năng-linh-bò này giúp đỡ anh em các giới thêm phần sức khỏe. Dùng thuốc này thanh bình tráng kiện, phần khởi tinh thần, thêm trí khôn, tăng trí nhớ, làm việc lâu mệt, ăn ngon ngủ yên, khỏe mạnh luôn, tăng thêm tuổi thọ.. Làm việc quá sức, tư lợ quá độc lòn hại đến sức khỏe và tinh thần : người hờn hemic, hao mòn sức khỏe, bệnh tật luôn luôn, tinh thần hốt hoảng, bần thần, hay đánh trống ngực, tim gan thấp thỏm... Người ốm mới khỏi, các cu già sút lực yếu suy.. dùng thuốc Vạn-năng-linh-bò này bồi bổ sức khỏe rất mau chóng, khỏi hết những bệnh nguy hiểm bởi hại sức khỏe mới sinh ra. Bất cứ già trẻ, lớn, bé, đàn ông, đàn bà, có thai, trong người mồi mèo.. dùng thuốc này công hiệu là lung, sức khỏe thấy ngay, giá 1\$00.

Đàn-bà bắt điêu kinh

Hành kinh khi lên tháng khi xuống tháng, hoặc 2-3 tháng mới hành kinh một lần, hay hành kinh 2, 3 lần trong một tháng, mà sắc huyết tim, nhợt.. tức là kém huyết mà mắc bệnh kinh bắt điêu. Kinh đã không điêu còn sinh nhiều chứng : váng đầu, ủ tai, mỏi xương sống và hành kinh, có khi đau bụng nỗi hòn nữa !

Điêu kinh chung ngọc số 80 giá 1\$50 : Riêng dùng cho các bà đã có chồng mà mắc bệnh bắt điêu. Dùng thuốc này đã điêu kinh, lại mau có thai.

Đieu kinh bồ huyết số 21 giá 1\$00 : Riêng dùng cho các cô, dùng thuốc này kinh-nguyệt điêu hòa, đỏ da thâm thịt, khỏe mạnh luôn..

Bồ phè trừ lao

Phè là cơ quan rất hệ trọng, luôn luôn thở hút, không thể nghỉ được một phút nào, thi những khi thở hít không đều, nóng phè, bức hơi, tức ngực, phải tim cách dè phòng cho phè được đều hòa. Phè yếu sinh ra những bệnh : khai, thấu, súc, xuyễn, khac huyết, lao, sỏi.. rất là nguy hiểm !

Thuốc Bồ phè trừ lao Lê-huy-Phách số 89 giá hộp lớn 1p00, hộp nhỏ 0p60 là một thứ thuốc chữa các bệnh ở phè mau khỏi lắm. Bất cứ già trẻ, lớn bé có các bệnh ở phè dùng thuốc Bồ phè trừ lao này khỏi ngay.

Công hiệu của thuốc này : Khỏi bệnh khái huyết, khac huyết (khắc nhô ra máu) — Khỏi bệnh xuyễn, súc (khô thở, tắc hơi) — Khỏi bệnh ho, khan — Khỏi bệnh ho đờm — Khỏi bệnh ho gá — phòng trừ các bệnh 1ao phè,

Lâu, Giang mai

Uống thuốc Lê-huy-Phách khỏi ngay

Thuốc năm 1935 số 70 giá 0p.80 (thuỷ lâu) khỏi rất nát các bệnh Lâu mởi mắc : ticc, buốt, dài rát, nóng bàng quang, ra mủ nhiều, it, vàng, xanh.

Lâu chuyên trị mủ số 10 giá 0p.50 : Bệnh lâu kinh niên, thường hàng ngày vẫn ra mủ. Hoặc bệnh phải đi phải lại 2, 3 lần.., đã chữa chạy đủ các thứ thuốc, mà mủ vẫn còn, dù nhiều dù ít, uống « Lâu mủ » số 10 của Lê-huy-Phách nhất định hết mủ ngay. Thuốc này hay lắm ai dùng cũng khỏi.

Giang-mai số 18 giá 1p.00 : Lở loét quy đầu, mọc mào già, hoa khé, phá lở khắp người, lèn hạch lèn sỏi, đau xương đau tủy, mởi mắc bay đà jau, nặng hay nhẹ, uống Giang-Mai số 18 của Lê-huy-Phách khỏi hẳn. Tuyệt trùng số 12 giá 0p.80 Lâu, Giang-Mai chữa tuyệt nọc, tiêu-tiên trong đặc biệt thường, có dây, có cặn, nhai nhó ở trong đường tiêu tiêm. Ăn đặc, uống rượu, thức khuya, làm việc nhọc mệt hình như lèn lênh phè phát. Qui-dầu ướt, đồ, bắp thịt rụt, ngoái da thường mọc những mụn nhô sắc đỏ mà ngứa. Ăn ngù không đều hòa, thân thè đau mỏi, rụng tóc, mờ mắt, ủ tai, đau lưng, hoặc di-tinh, mộng tinh.

Uống Tuyệt trùng số 12 này lẫn với bồ Ngũ-Lạng số 22 giá 1p.00, các bệnh khỏi hết, bồi bổ thêm sức khỏe.

Hai thứ thuốc này ai dùng qua đều khen ngợi. Cả đến người Tây, người Tàu đều có thư cảm ơn, và công nhận là một thứ thuốc hay nhất, không có thứ thuốc nào bằng !

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHẠCH — Hanoi, Tonkin

(1er Janvier 1938 nhà thuốc Lê-huy-phach sẽ dọn lên 19 Boulevard Gia-long và 40 boulevard Rollandes Hanoi
ĐẠI-LÝ CÁC NƠI : Haiphong : Nam-tan, 100 Bonnal. Nandinh : Việt-long, 28 Rue Champeaux. Thailinh : Minh-Duc, 97 Jules Piquet. Haiduong : Phú-văn, 3 phố Kho Bac. Ninhbinh : Ich-tri, 41 Rue du Marché Baenlinh : Vinh-Sinh, 164 phố Tiên-An. Hongay : Hoảng-dảo-Quý, 5 Théâtres. Yenbay : Thiên-sinh đường 11 Av. de la Gare. Cao-bang : Lưu-duc-Vy, 21 Gallieni. Phú-lý : Việt-Dân, 11 Rue Principale. Sơn-tây : Phú-Lương, 8 Amiral Courbet. Văn-Thắng, Avenue Khải-dịnh. Nha-trang : Nguyễn-dinh-Tuyên. Tuy-hòa : Thành-Tâm. Phan-rang Bazar Tứ-son Phanri : Ich công thương cuộc Dalat : Nam-nam được phòng Quán-Ngãi : Lợi Hưng Route Coloniale. Faifoo : Châu-Liên, 228 Pont japonais. Pnom Penh : Buynh-Tri, 15 Rue Olier. Kampot : Bazaar Song-Đồng. Thatkhet : maison Chung-Ky và khắp các tỉnh ở Nam-kỳ đều có đại-lý cả... Tòng đại lý tại Mỹ Tho : NAM CƯỜNG THƯ XÂ

Một ngày đáng kỷ-niệm : 14 Octobre 1937

Đoàn ÁNH SÁNG

ĐƯỢC PHÉP THÀNH LẬP

do Nghị định số 4851 - A ngày 14 Octobre 1937

BẮT ĐẦU TỪ BÂY GIỜ

ĐOÀN ÁNH SÁNG THU TIỀN CỦA HỘI VIÊN

MÃY NGHÌN HỘI VIÊN ĐÃ KÝ GIẤY VÀO ĐOÀN
XIN ĐÓNG TIỀN NGAY CHO

Các bạn ở tỉnh xa, mua mandat, để cho « Đoàn Ánh Sáng », Hanoi. Đoàn sẽ cho người mang biên lai lại thu tiền của các bạn ở Hanoi. Xin các bạn sẵn sàng cho.

BẰNG SỐ TIỀN CỦA MÃY NGÂN HỘI VIÊN ẤY
ĐOÀN CÓ TIỀN NGAY ĐỂ DỰNG MỘT THÔN ÁNH SÁNG

Thôn « ÁNH SÁNG » đầu tiên sẽ dựng lên
toàn bằng tiền của Hội viên đầu tiên

TIỀN CỦA CÁC BAN SẼ BIẾN NGAY THÀNH NHÀ CỦA ÁNH SÁNG

Ban cổ động sẽ diễn thuyết ở HANOI, HAIPHONG, NAM ĐỊNH và các tỉnh để tuyên truyền chủ nghĩa
của Đoàn, để lấy thêm hội viên dựng những thôn Ánh Sáng khác
VÀ ĐẾN CÁC NHÀ ĐỂ MỜI MỌI NGƯỜI VÀO ĐOÀN

SỨC MẠNH CỦA ĐOÀN ÁNH SÁNG LÀ SỐ ĐÓNG. CÁC BẠN VÀO THẬT ĐÓNG :
MỖI NGƯỜI CHỈ ĐÓNG CÓ 1\$00, 0\$20 MỘT NĂM, KHÔNG LÀ BAO. NHƯNG NHIỀU
NGƯỜI THÌ SỐ TIỀN SẼ RẤT LỚN, THÔN ÁNH SÁNG SẼ RẤT NHIỀU

Hiện giờ, xin lại biên tên ở số 55 hàng Bún, sau sẽ đặt
nhiều nơi trong thành phố. Sẽ công bố sau.

ĐIỀU LỆ VÀO HỘI :

Tán trợ hội viên : biểu đoàn một số tiền ít nhất là 100\$00. Tặng hảo hội viên : biểu đoàn một số tiền ít nhất là 50\$00. Chủ trì hội viên : đóng mỗi năm 1\$00, và ít nhất phải 21 tuổi. Khuyến khích hội viên : đóng mỗi năm 0\$20 (dành riêng cho anh em thợ thuyền, dân quê và học-sinh)

Chủ trì hội viên và khuyến khích hội viên, khi đã đóng cho đoàn 15 năm liên tiếp, hay là đóng luôn một lúc 10 năm, sẽ được miễn lệ đóng tiền và được gọi là « vĩnh viễn hội viên ».

(Trích khoản V trong điều lệ đoàn Ánh Sáng)

DÉCEMBRE 1937 : ĐẠI HỘI ĐỒNG ĐẦU TIÊN CỦA ĐOÀN

TỰ DO LẬP ĐẢNG

ÔNG Giám đốc Nha Tư Pháp Đông dương mới gửi cho các ông Chưởng lý một tờ thông tư rất quan trọng, ảnh hưởng sẽ rất lớn lao về phương diện Chính trị.

Trong tờ thông tư ấy, ông Giám đốc có ra lệnh từ nay các ông biện lý, các ông chánh tòa và các ông công sứ sung chức chánh tòa không được đưa vào điều 91 luật hình thêm thắt riêng cho người Nam mà truy tố những người có chân trong đảng cộng sản hoặc lập thành một tiêu lồ phiếu sản.

Vậy từ nay, những vụ án « lập hội kín », « ám sát rồi cuộn trại an » sẽ thuộc về quá khứ, một quá khứ nặng nề. Và, nếu đảng Cộng sản đã được công nhận coi như một đảng hợp với pháp luật, thì những đảng khác lý do cũng có thể công nhận thành lập được. Nghĩa là từ nay, ta đã có quyền tự do lập đảng.

Nhưng... có đảng, lúc là có hội. Mở hội muốn thành lập cần phải chính phủ cho phép, theo đạo chỉ dụ năm 1933. Vậy nếu lập đảng, nghĩa là lập hội, mà không xin phép, sẽ là trái luật: nghĩa là từ nay, ta vẫn chưa có quyền tự do lập đảng vậy.

Trước cái linh thể mập mờ nửa tối nửa sáng này, dân chúng thật đã khó tìm được lối đi. Vậy muốn lối đi được quang đãng, không có gì hơn là Chính phủ Bình dân tuyên hành một cách minh bạch sự tự do lập đảng ở Đông-dương và hẫu bộ đạo chỉ dụ phản động năm 1933.

ỦY BAN ĐIỀU TRA

ỦY BAN điều tra đã thành lập. Ủy ban điều tra mà từ hồi năm ngoái ai ai cũng mong mỏi, trông ngóng.

Nhưng, hiện nay, có một câu hỏi lẩn quẩn trong óc mọi người :

Ủy ban sang Đông-dương hay không sang?

Không sang kè cung tiễn... cho những nhân viên nào ra nhau, thíh

TUẦN LỄ MỘT

ngồi nhà bàn suông việc thiên hạ. Tuy không đến tận nơi xem xét thì khó lòng mà biết được sự thực, nhưng đó là chuyện khác. Tuy ra nhanh thì cũng chẳng nên vào Ủy ban làm gì cho mệt, nhưng đó cũng là chuyện khác.

Song thì khó nhọc hơn. Vì cảm thấy rõ ràng hơn tình cảnh của dân Annam, và nhận thấy một cách cần thiết hơn những điều nhu cầu của thuộc địa, những sự cải cách cần phải có.

Vậy điều hay hơn hết, là Ủy ban điều tra di tản nơi mà điều tra: có thể mới gọi là điều tra được.

Trong khi đợi ngày mong mỏi ấy, chúng tôi thiết lưỡng nghĩa vụ của chúng ta, là ra công giúp đỡ Ủy ban. Chúng ta cần phải tìm tới những tài liệu, nghiên cứu những vấn đề có quan hệ mật thiết với sinh mệnh của nước, thâu thập những nguyện vọng phúc tạp của các hạng người trong xã hội. Vậy, chúng tôi rất mong các bạn đọc cho biết nguyện vọng của các bạn; và Ngày Nay mong sẽ trả lời nơi diễn đàn để các bạn bày tỏ những điều think cầu xác đáng, và sẽ là nơi thâu thập những điều ấy đặt lên Ủy ban điều tra.

Hoàng-Đạo

PHÓNG TÀI HÓA... NGƯỜI NHẬT LẤY LÒNG NGƯỜI ANNAM

Từ lâu nay, dân Annam được một cường quốc chú ý đến một cách đặc biệt. Cường quốc ấy là Nhật Bản.

Cách đây năm, sáu tháng, một sứ thần về ban vận động xú mặt trời mọc qua Nam-kỳ, ăn càn mời Nam-kỳ dự Viễn-dông Văn-dông Hội ở Tokio. Không những thế, nước Nhật

sẽ chịu hết các khoản chi phí về di durbang, ăn, ở cho đoàn tuyển thủ Việt Nam. Mục đích cốt cho nước Việt-Nam có đại biểu tại hội Văn-dông Đông-Kinh. Một điều lạ lùng trước đây, một nước muốn di dự tranh một hội Văn-dông nào thì Chính phủ nước ấy phải chịu tiền chi phí cho đoàn đại biểu nước mình. Có lẽ người Nhật sợ Chính phủ Nam-kỳ hay Chính phủ Đông-dương không chịu cấp lô phi cho đoàn tuyển thủ Việt-Nam nên họ đã nghĩ đến người « bà con nghèo » một cách quá chu đáo.

Đó là vế vỡ. Bây giờ lại đến vần.

Hiện nay cũng ở Nam-kỳ, một sứ thần, cũng người Nhật, đến điều đình với Chính phủ Đông-dương mang ba chục học sinh Việt-Nam về một trường Đại-học Đông kinh dạy. Đông thời ba chục học sinh Nhật sẽ qua Đông-dương theo học để giao mối thiện cảm với người Việt Nam. Cố nhiên là tiền chi phí cho ba chục học sinh Việt-Nam sang Đông-kinh Chính phủ Nhật bắn sẽ chịu cả.

Được tin này, chắc bạn trẻ Việt-Nam thích du học đều làm le đê đơn xin đi Nhật-bản.

Thực là một cách lấy lòng người rất khôn khéo khiến cho Chính phủ Đông-dương và người Annam chúng ta cùng phải ngã ngợi.

Văn-Bình

Cứu tế

M. Võ lợi Phương 3p.00

Chúng tôi xin vi nạn dân cảm là những nhà tử tâm.

Chúng tôi đã gửi số quyên trả bà Colombo với số tiền 393p.25 (trong đó có 3p.00 của ông Võ lợi Phương)

Vậy từ nay ông bà nào muốn gửi tiền cho hội Cứu tế xin cứ gửi thẳng tới bà phó Thủ trưởng sứ Colombo.

N. N.

Hội Bách Hoa

Tối thứ bảy 6 Novembre 1937, trong khu chợ phiên trên vườn bách thảo, sẽ có một đại hội: hội Bách Hoa. Một cuộc thi hoa sẽ mở giữa lúc khai vui. Hoa cầm rỗ, hoa cát lăng, hoa cầm lợ, hoa xanh bó, hoặc chỉ cầm cầm tay... Trâm hoa đua nở, nghìn tua khoe tươi, để tranh đoạt ba giải lớn 100p, 60p, 40p. Tặng thưởng cho chủ nhân hoa nào có vẻ mỹ thuật nhất. Tiền nộp dự cuộc chỉ có 1p.00.

Nào những ai biết yêu hoa, sưu tầm, vuốt cành cho hoa, những ai biết thường thức cái đẹp của tạo vật, cái công uốn nắn của người, nên nhớ mua vé trước ngay từ bây giờ, để được dịp chứng kiến một cảnh ngoạn mục ít khi có.

Ái Hoa

Về cuộc thi hoa (concours de présentation des fleurs và concours d'élegance) trong hai ngày 5, và 6

— Nhà tôi có thể nói hơn một giờ về một vấn đề.

— Xoàng! Nhà tôi có thể nói hơn một giờ không về một vấn đề gì.

Novembre, các bà dự thi muốn rõ điều gì, xin lại hỏi ở hiệu Ch. Mau's 18 phố Đồng-khanh Hanoi.

Ban tổ chức Chợ phiên ngày 5, 6, và 7 Novembre lai cảo

Hai buổi dạ-hội 30 và 31 Octobre

Do hàng hàng Quảng-dông tổ chức ở Hội quán phó hàng Buồm.

Có các cô vũ nữ nổi danh trong đoàn ca vũ May Blossom tham dự để hiến các bạn những lối nhảy uyển chuyển nhẹ nhàng.

Hội quán sửa lại thành một cái « piste không lò » rất tráng lệ huy hoàng.

Vậy các bạn từ thiện dự hai buổi dạ hội hiếm có ấy tức là giúp anh em chị em bị lụt đang lúc đổi rét.

Ai muốn học Espéranto

Sáu giờ chiều thứ ba 2 Novembre 1937 này, hội « Đông-Dương truyền bá Esperanto » sẽ mở một lớp học Esperanto, tại hội quán hội Tri-Tri (59 Rue des Eventails Hanoi).

Hạn học là 4 tháng: mỗi tuần học hai lần, ngày thứ ba và ngày thứ sáu, từ 6 đến 7 giờ chiều.

Theo học lớp này, không cần phải mua sách học, chỉ phải đóng 1 đồng (1p.00) tiền vào hội.

H D. D. T. B. E. lai cảo

Tin buồn

Chúng tôi được tin ông Trần Văn Bút, em ruột các ông Trần Văn Chương, Trần Văn Tri, Trần Văn Đỗ, Trần Văn Tiết và anh ruột ông Trần Văn Dương phóng viên thi đấu của Ngày Nay ở Pháp, vừa tạ thế tại nhà thương Nam Định. Ông Trần Văn Bút là một tay áo thủ quần vợt Bắc-kỳ và năm nay mới có 26 tuổi.

Trong dịp buồn rầu này, chúng tôi có lời trân trọng chia buồn cùng hai bạn Trần Văn Tiết, Trần Văn Dương và tang quyến.

Ngày Nay

ĐÃ CÓ BÁN

Lê Phong phóng viên

của

THẾ-LŨ

GIÁ 0\$23

Khắp nơi đã có bán

MÁY VÂN THƠ MÁU

HÂN CHIẾN - TRƯỜNG

của

THANH-TỊNH

Một tập thơ lợ in rất đẹp.

Có biểu không 100 cái đầu lâu chiến sĩ.

NGƯỜI VÀ VIỆC

KHÔNG QUÁ QUYẾT

MẤY năm về trước, tại hội đồng quản hạt Nam-kỳ, các ông hội đồng ta yêu cầu người An-nam cũng được làm chủ tịch hội đồng như người Pháp. Phải, tại sao người An-nam lại không có thể làm chủ tịch được? Về phía các ông hội đồng ta, cũng có người đủ tư cách, xứng đáng với cái chức ấy.

Đó là những lẽ mà người ta đã viện ra để yêu cầu việc ấy. Rất cục, các ông hội đồng được thỏa-mãn, và toàn thể hội đồng đã định rằng chức chủ tịch sẽ cứ lần lượt dành cho một người Pháp và một người Nam.

Năm nay đến lượt người Nam được giữ chức ấy. Như vậy, người ta tưởng các ông hội đồng An-nam sẽ đồng lòng cử một người đại diện ra tranh cử?

Nhưng không. Kỳ hội họp vừa rồi, ông Lê quang Liêm dit Bảy đứng lên tuyên bố « nhường »

chức chủ tịch cho người Pháp. Vì sao? Vì có người xứng đáng nhất — theo lời ông Liêm — là ông Bùi quang Chiêu thi lại đì vắng. Ông Liêm lại yêu cầu rằng sang năm, hội đồng sẽ « để phần » cái chức ấy cho ông Chiêu.

Một ông hội đồng người Pháp trả lời rằng, từ bây giờ đến lúc ấy, tất cả nhiều sự thay đổi xảy ra, không thể định trước mà « dành phần » cho ông họ Bùi được.

Bởi vậy, chức chủ tịch hội đồng năm nay về phần người Pháp, còn chức chủ tịch sang năm có lẽ cũng lại về người Pháp nữa.

Vậy thì các ông hội đồng ta yêu cầu người Nam cũng được giữ chức ấy để làm gì, nếu dịp đến, lại còn « nhường » với « dành phần » như thế?

Có lẽ yêu cầu thi yêu cầu, nhưng không ai có đủ can đảm mà gánh vác cái trách nhiệm của chức chủ tịch đó chăng? Và đến lúc ra nhận cái nhiệm vụ đó, người ta lại rụt rè sợ hãi chăng?

Nếu vậy, thật cũng đáng buồn cho các ông hội đồng quản hạt trong Nam một chút.

T. L.

CHÍNH PHỦ BIỂU

MỘT câu nói của ông Phạm Quỳnh giữa một buổi họp Đại hội nghị dân biểu đủ tả hết tính cách và... sự quan trọng của các ngài nghị viên do chính phủ cử ra, những ngài « chính phủ biểu ». Ngày ấy, còn mồ ma ông Vĩnh; hai nhà

chính trị kinh địch trú danh tranh biện về vấn đề rượu nén cùng say túy lúy. Nhưng một đảng ngoài Vĩnh

say hung hăng nên nói hung hăng, còn một đảng ngoài Quỳnh say lì bì, trầm trọng, nên ít nói ba hoa. Tuy thế mà ngài ấy cũng nói, nói một câu thôi, như thế tưởng cũng đủ chán, vì câu nói đã trở nên bất hủ rồi. Ngài ấy nói rằng:

— Tôi là người chính phủ cử ra, tôi không thể làm trái ý chính phủ, không thể đi ngược với quyền lợi của chính phủ được. (không cam đoan chép đúng nguyên văn, vì lâu ngày rồi, tôi chỉ nhớ đại khái thôi).

Chính phủ cử ra thi hành việc quyền lợi cho chính phủ. Còn ai có thể nói hợp lý hơn được nữa? Có phải dân bần lèn dân mà bênh vực quyền lợi cho dân. Àn cây nào rào cây ấy, phương ngôn đã dạy thế. Àn cây chính phủ, ai lại đi rào cây dân bao giờ!

Tuy vậy, cũng có một hàng « chính phủ biểu » theo một chính sách trung dung, chính sách « vì nước vì dân » (nước đây là chính phủ Bảo-hộ, còn dân thì vẫn là dân như thường vậy). Ấy là chính sách Nguyễn công Tiễn. Chỉ phiền một nỗi quyền lợi của chính phủ và quyền lợi của dân ít khi cùng ở một bên. Thành thử ông Tiễn chẳng bao giờ dám bênh vực quyền lợi bên này để làm hại quyền lợi bên kia. Nghĩa là suốt bốn năm ngồi trong nghị viện, ông ta và những ông chính phủ biểu cũng phải trung dung với ông ta chẳng làm nên được trò trống gì, chỉ yên lặng mà giữ đạo trung dung.

Rút lại, hàng chính phủ biểu có cũng như không. Vì rằng:

1) Nếu họ về phe chính phủ, thì họ là thừa, chính phủ đã có biết bao viên chức đại diện cho mình ở nghị viện để « đối co » với các ông dân biểu, mà thường thường thì các viên chức của chính phủ giữ

phản thắng dù đuối lý hay không đuối lý.

2) Nếu họ mon men về the dân, như đã có lần xảy ra (vô lý đến thế là cúng!) thì họ sẽ được đặc cách từ chức.

Vậy chính phủ còn đợi gì mà chưa mời nhẹ những cái ông phi ngụ phi biếu ấy ra ngoài viễn dân cho dân chúng tôi nhờ. Nếu không thì xin chính phủ cho phép dân chúng tôi đổi cái tên « viễn dân biếu » quá đẹp để kia ra : « viễn chính phủ biếu ».

NHI LINH

TIỀN CÔNG IT NHẤT

KHẮP ba kỳ, các ông chủ ở những hội đồng án định số lương ít nhất cho thợ thuyền đã hằng hái làm việc.

Không hiểu họ thi bảo họ chỉ bênh vực lợi quyền của họ và coi rẻ lợi quyền của thợ. Nhưng những người hiểu họ mới hay họ đã thực hành tận tụy với thợ thuyền, vui vẻ sung sướng định đoạt để lưu công đức tại các nơi lao động. Phiên một nỗi số người hiểu đó hơi ít một tí, nhưng họ cần gì? Không có ai hiểu cho cung được, vì đã có họ hiểu cho họ rồi.

Ở trong Trung, họ định số tiền công ít nhất mỗi ngày là :

Đàn ông 0p.17, — đàn bà 0p.12, — trẻ con 0p.08.

Thật là rõ ràng khúc triết.

Từ nay, chắc hẳn thợ thuyền trong Trung sẽ mừng rõ ăn khao

cái tin sung sướng ấy. Chắc hẳn họ sẽ ca tụng công đức các ông chủ một cách nhiệt liệt. Vì, các ông chủ nghĩ thế, họ khỏi phải lo ăn một số tiền công ít hơn còn gì nữa: họ mà không bằng lòng thì thực là không biết điều. Còn việc tính xem với số tiền công kia, họ

có được ăn đủ no không, đó lại là câu chuyện khác, không thể làm bận lòng các ông chủ được.

Có lẽ chỉ bận lòng thợ thuyền thôi, nhưng thợ thuyền không được tham dự vào hội đồng định lương của họ, chỉ có quyền chịu ép một bờ, thì có bận lòng cũng không quan ngại gì cho các ông chủ làm.

Cái số lương ít nhất đã định kia kè cũng ghê gớm lắm rồi đấy chứ. Mỗi bữa năm xu cơm, hai xu rau, một xu xương cá (xương cá thôi, vì có một xu thì mua sao được một con cá) vì chỉ là mười ba xu, hãy còn bốn xu để dành làm giàu kia mà. Đàn bà mười hai xu công, thì bớt xương cá đi, còn trẻ con, tám xu công, thì ăn cơm không vậy.

Tưởng thế cũng phải mẫn nguyện rồi, mà đâu không mẫn nguyện, thì cũng chịu vậy.

H. D.

MƯỢN ĐƯỜNG

TINH thế Trung-Nhật mỗi ngày một thêm nghiêm trọng. Trung hoa chuyển này, — theo tin tức hàng ngày, — đã chống cự một cách hồn hôi và thỉnh thoảng lại thắng một trận lớn.

Tuy vậy, những tin tức ấy, — dù đúng sự thật, một việc chưa lấy gì làm chắc chắn, — không đủ bảo đảm sự yên lặng cho bờ cõi Đông dương. Trái lại, binh tướng của mấy ông tướng Tầu càng khảng cự kịch liệt bao nhiêu lại càng là mối lo cho sự phòng thủ xứ Bắc-kỳ và toàn thể cõi Đông dương.

Biết đâu một buổi sáng kia, Nhật không hỏi mượn tạm Chính phủ Đông dương đường xe lửa Hải-phòng-Vân-nam và Hải-phòng-Lang-sơn để mang lính đánh mặt sau Quảng-dông và Quảng-tây.

Trong khi ấy, Chính phủ Trung-Hoa cũng lâm le muốn mượn đường để tái súng đạn ngoại quốc qua biên giới Bắc-kỳ về nước.

Thực không lúc nào Đông dương được người ta chú ý đến như lúc này.

Nhưng Chính phủ Đông dương có cho mượn đường không, nếu có một nước trong hai nước Trung-Nhật hỏi mượn?

Đó là một câu hỏi gay go mà chúng tôi mong rằng Chính phủ Đông dương sẽ trả lời thẳng họ:

— Các người đánh nhau thì cứ việc đánh nhau, còn hỏi mượn đường lồi thôi làm gì. Hiện nay Bắc-kỳ đang có bệnh thời khí, các người chưa tiêm thuốc phòng dịch, chúng tôi không thể để các người « đồ bộ » được.

Thiết tưởng đó là một cách từ chối rất khôn khéo của Chính phủ Đông dương trong khi Đông dương — theo lời ông nghị Candace, — chưa có đủ lực lượng để phòng ngừa một cuộc chiến tranh thịnh linh xảy ra trên mặt Thái-Bình-Dương.

Văn-Binh

PHIUC-LO'I

AVENUE PAUL DOUMER, HAIPHONG

Articles de Nouveauté
Chapellerie, Parfumerie
Lunetterie — Cravates
Chapeaux Feutres

SACS

POUR DAMES & DEMOISELLES

ÁNH SÁNG | MỘT VIỆC XƯA NAY CHƯA TỪNG CÓ TRONG LÀNG BÁO ĐÔNG - DƯƠNG

Trang kỷ yếu của đoàn Ánh Sáng

Trong kỳ hội đồng Ánh Sáng ngày 22 Octobre, ban trị sự tạm thời đã quyết định yêu cầu báo Ngày Nay dành riêng một trang để đăng tin tức của đoàn cho đến khi tập kỷ yếu Ánh Sáng ra đời. Vây từ số sau, đoàn viên Ánh Sáng xin theo tin tức Ánh Sáng trong trang kỷ yếu ở báo Ngày Nay.

Đoàn Ánh Sáng

Nhờ Ánh Sáng dong gạo phát cho nạn dân

Nhân viên tòng sự tại sở Công
Chinh Battambang 16p.50

Nguyễn hứa Thắng, học sinh
Nha-trang 1p.00

Những người trông coi và anh em thư
thuyền ở khu hàng Đông-dương tại đầu
xã Quốc lộ Paris do bà Đàm Văn Minh
gửi cho ông Khái Hưng (Thư và tên
các nhà hảo tâm sẽ đăng sau) 812frs00.

Ánh Sáng thay mặt nạn dân cảm ơn
các bạn.

Đoàn Ánh Sáng

SỞ VÀNG

Chúng tôi vừa nhận được của sư cụ
chùa Quán-sứ một số tiền 25\$00 giúp
quỹ Ánh Sáng. Số tiền này, theo lời
vi sư đem tiền đến tặng Ánh Sáng là
tiền của một nhà ẩn danh nhờ chư sư
chùa Quán-sứ làm chay cho cha mẹ.
Nhưng sư cụ đã khuyên nhà ẩn danh
nên dùng số tiền đó để giúp một công
cuộc xã hội có ảnh hưởng đến dân
nghèo như đoàn Ánh Sáng.

Chúng tôi trân trọng cảm tạ Sư Cụ
chùa Quán-Sứ đã làm một việc rất có ý
nghĩa, đối với công cuộc xã hội của Ánh
Sáng.

Hôm qua sư cụ chùa Quán-sứ lại giao
cho Ánh Sáng 50 p.00 nữa, tiền làm chay
của một nhà ẩn danh khác. « Ánh Sáng »
xin cảm tạ nhà ẩn danh và sư cụ.

Đoàn Ánh Sáng

Ban từ thiện Ánh Sáng với việc phát chăn

Chúng tôi vừa nhận được thư của anh
em nan dân maryl làng Lương Xá, Bình
Địa, ở Cẩm Giàng Hải Dương yêu cầu
chúng tôi mang gạo về phát. Chúng tôi
sẽ điều đình với các nhà thương chức
địa phương về tận nơi đem gạo giúp
anh em, xin anh em yên lòng chờ đợi
trong mấy hôm.

Ban từ thiện Ánh Sáng

THEO giấy mời của Ủy ban triệu
tập, từ 8 giờ tối hôm 19
Octobre vừa rồi, các bạn
đồng nghiệp đã lục tục đến họp tại
một gian phòng trong khách sạn
LAC-XUÂN.

9 giờ kém 10, hội đồng bắt đầu
bàn, kiêm điểm lại những người
hiện diện thấy có các đại biểu của
mấy tờ báo như : Trung-bắc Tân
văn, Việt-báo, Thời-báo, Bạn Dân,
En Avant, Message, Ngày Nay Bắc
Hà, Progrès social và mấy nhà báo
không thuộc hẳn vào báo nào.

Muốn cho cuộc hội nghị có trật
tự, cử tọa bầu anh Trần-huy-Liệu
lâm chủ tịch để chủ trì cuộc thảo
luận và anh Nguyễn-trọng-Trạc làm
thư ký để ghi chép những lời phát
biểu của anh em.

Sau đó, anh em đều biểu quyết
cho ban Thambi phan danh dự
thành lập.

Anh chủ tịch hỏi anh em quyết
định ban Thambi phan danh dự đó
có mấy người?

Toàn thể anh em đều biểu quyết
ban Thambi phan danh dự đó gồm
tất cả những anh em có mặt ở đây
trừ hai anh ở báo Ngày Nay là
Nguyễn-trưởng-Lân và Nguyễn-thế
Lữ ở ngoài, và trong cuộc thảo
luận, bê khi nào anh em có chất
vấn điều gì mới được trả lời.

Anh Nguyễn-mạnh-Chất nói : « Ban
Thambi phan danh dự thành lập là
một việc mà báo giới xứng ta chưa
từng có, vậy tôi muốn biết ban đó
có tồn tại mãi không? »

Nhiều anh em đáp : « Ban Thambi
phan danh dự này chỉ là lâm thời
lập nên tùy theo từng việc, sau khi
đã biểu quyết một dù luận chung
đối với việc này rồi thì ban Thambi
phan làm xong việc và giải tán. »

Rồi ban Thambi phan bắt đầu làm
việc.

Cử tọa cử hai anh Hồ-đắc-Tráng
và Trương-Tứu làm báo cáo viên
để đọc bản hồ sơ những bài bút

do một số người viết báo tờ chức đê bàn về cuộc bút chiến
xảy ra giữa hai bạn đồng nghiệp TÂN VIỆT NAM và NGÀY NAY

chiến giữa hai báo Ngày Nay và
Tân-việt-Nam.

Thảo luận xong, chủ tịch yêu
cầu mọi người đều lần lượt phát
biểu ý kiến của mình đối với việc
này.

Anh Đào-duy-Kỳ nói : « Đối với
cuộc bút chiến này, tôi có một
cảm tưởng xấu : kẽ ra thi Tân Việt
Nam có nhiều lỗi hơn. Nhưng Ngày
Nay đã không dùng thái
độ trấn tĩnh được, đến nỗi thoát
ra những lời không đúng đắn. Thật
đáng phẫn nản cho cả đôi bên, mà
Tân Việt Nam đáng phẫn nản hơn. »

Anh Bùi-đức-Dậu : « Tôi đồng ý
với anh Kỳ. »

Anh Lê-văn-Siêu : « Cái lỗi cười
cợt chế riêu là sở trường của báo
Ngày Nay, trong việc này, Ngày
Nay đã dùng đến những câu quá
đáng, như bảo họ Phan-trần-Chúc
thế này, họ Phan-trần-Chúc thế
kia, làm cho người ta phải tức giận,
vậy Ngày Nay có lỗi nhiều hơn. Và
tôi mong rằng Ngày Nay nên đổi
giọng. (Đến chỗ này, anh Trần
khánh-Giúi có hỏi : « Chắc ông ghét
Ngày Nay lắm? », nhưng chủ tịch gạt
đi.)

Anh Lê-tráng-Kiều : « Hai báo đều
tai ngược cùa, nhưng Tân Việt Nam
đã gây ra trước. »

Anh Thảo-Thao : « Tôi phản đối cái
lỗi viết thô bỉ và tục tĩu của cả hai
bên. Bút chiến thì bút chiến, nhưng
cần phải tao nhã và chua cay. »

Anh Trương-!-uu : « Cả hai bên đều
có lỗi ngang nhau, nên kết án cả.
Trong cuộc bút chiến không được
dùng những cái lỗi mỉa mai, mạt
sát, đều giả... (2) chẳng có cái
trường hợp nào tha thứ cả. »

Anh Nguyễn-đức-Kinh : « Báo Tân
Việt-Nam bẩn thỉu nhiều lắm, nhưng
rất đáng tiếc cho báo Ngày Nay đã
đăng mấy câu đe dọa của anh
Hoàng-Đạo. Nếu không thi báo Ngày
Nay không có gì đáng trách cả. »

Anh Nguyễn-Vỹ : « Tôi tán đồng cả
đôi bên, chơi nhau được cả. »

Anh Nguyễn-ngọc-Sơn : « Cần bút
chiến nhưng phải có nghĩa lý, đừng
nói cá nhân. Đôi bên cũng quá
đáng, nên kết án cả. »

Anh Nguyễn-mạnh-Chất : « Tôi phản
đối những kẻ nấp sau đạo sắc. »

(1) Chỗ này ông Siêu trả lời : chính
thế. Cử tọa đều cười.

(2) Chỗ đều giả ông Trương Tứu dùng
đây có lẽ khiếm nhã. Ông Trần-khánh
Giúi có đứng dậy phản đối, nói trong lúc
người ta tức giận thường không nghĩ
đến những tiếng nồng đã dùng, cũng
như ông Tứu dùng tiếng « đều giả » có
lẽ vì ông tức báo N. N. săn.

lệnh Varenne. Về việc này, báo
Ngày Nay đã bị khieu khich. Lỗi
hoàn toàn ở Tân Việt Nam. Nếu tôi
là Ngày Nay, tôi còn kịch liệt
hơn. »

Anh Trịnh-hoài-Đức : « bút chiến
được, nhưng cần phải có lòng
ngay thẳng (bonne foi). Về việc
này, Tân Việt Nam có lỗi. »

Anh Khuất-duy-Tiển : « bút chiến
không phải là những lời vơ vả chửi gối
đầu tay mà thủ thủ với nhau. Cần
phải dập mạnh. Mùa mai và chua
chát mới hay. Tôi chỉ trách Tân Việt
Nam ở chỗ là tâm thái. »

Anh Vũ-Liên : « Cuộc bút chiến này
không phải vì tìm chân lý, đáng
tiếc. » Anh Nguyễn-irong-Trạc đồng
ý với anh Kinh và anh Tiến.

Anh Hồ-đắc-Tráng : « Hai bên đều
nhu nhau, nhưng Tân Việt Nam có
lỗi là đem đời tư ra nói. »

Anh Bùi-ngọc-Ái : « Tôi đồng ý với
anh Tráng. »

Anh Trần-huy-Liệu : « bút chiến
trong làng báo là sự thường, riêng
về phần tôi, cái đời viết báo của
tôi hầu hết là những cuộc bút chiến
và tôi xin thú thật là có nhiều khi
tôi đã dùng những chữ thật nặng
mà lúc đó thì tôi không nhận thấy
cần phải có cái tình đồng nghiệp
đối với người mình công kích nã. Về
việc bời đời tư người khác, nếu
không phải là cuộc bút chiến về
chính trị cần phải bời đời tư chính
trị của nhau ra thi không được
dùng töi. Đối với cuộc bút chiến
này, tôi phản nón cho anh Hoàng-
Đạo đã viết mấy giòng dọa đánh
trong báo Ngày Nay, chứ nếu không
thì hôm nay có lẽ anh em không
cần phải xử dã phân biệt rõ ai phải
ai trái. Còn một điều này cũng cần
phải nói nã : về cuộc bút chiến
này, tôi còn được nghe nhiều dư
luận khác. Cái cớ của nhiều người
ghét đồng nghiệp Ngày Nay không
phải vì cuộc bút chiến này mà là vì
cái thái độ hả hực bấy lâu của
bạn đồng nghiệp, hoặc giả có chỗ
quá đáng, nhưng chung ta hôm nay
chỉ cần căn cứ vào cuộc bút chiến
của hai đồng nghiệp thi đôi bên đều
có lỗi mà đồng nghiệp Tân Việt Nam
lỗi nặng hơn. »

Ngoài hai anh Phạm Văn Bình và
Trần-khánh Giúi vì ở báo Ngày Nay
nên không phát biểu ý kiến, còn
anh em có mặt đều đã phát biểu ý
kiến hết cả. Bây giờ, anh chủ tịch
lại xin phép cử tọa cho hai anh
Nguyễn-trưởng-Lân và Thế Lữ muôn
nói gì thi nói, vì từ nãy anh Trương
Tứu vẫn giữ được thái độ kiềm mặn,
nhưng anh Thế Lữ thi đã mắng phen
muốn nói không được nói, dù rằng
chỉ xin nói nhỏ và một ít thôi.

(Xem tiếp trang 922)

Mua hàng rét và may áo ở hiệu

TÂN-MỸ PHỐ BỜ HỒ

Tức là giúp đồng bào bị lụt và quỹ Ánh Sáng

Xin mau tới xem những hàng mới về :

AVIATEX, MONTAGNAC và nhiều thứ hàng khác
Cai cắt khéo, giá phải chăng.

Xin các bạn chiếu cố.

ĐÊ ĐI TỚI NGÀY CHỦ NHẬT CỦA NẠN DÂN

CÙNG CHỊ EM ANH EM THỢ THUYỀN

nay lại trở nên buồn thàm hờn, buồn thàm đến cực diêm. Mắt mùa luôn ba vụ, thật từ xưa đến giờ mới thấy hiện ra cái quái trạng ấy. Hết lụt, lại đến han, hết han lại đến lụt, dân quê những miền bị nạn giờ chỉ còn hốc hác nham thây ma, sống được ngày nào hay ngày ấy, mong mỏi ở sự giúp đỡ của những nhà có tư tâm.

Cảnh thảm khốc ấy của hàng bả, tâm mươi vạn đồng bào, chúng tôi dám chắc không ai thấu rõ bằng anh em chị em. Là vì một số đồng anh em là những dân quê mà sự đời cực đớn sô duỗi ra khỏi cồng lảng để dấn thân vào những xưởng máy khói đèn nghịt, những mỏ than bụi lầm không bao giờ lắng. Và nhất là vì chính anh em đã lâm trong cảnh khổ cực nên hiểu rõ hơn ai hết vị chua cay của sự thiếu thốn, đói rách. Những giai cấp khác, may mắn hơn, đầy đủ hơn, họ quyên tiền giúp dân bị lụt, tuy vì lòng từ thiện cũng có, nhưng phần nhiều lòng từ thiện ấy không khỏi bao hàm một ý nghĩa phô phang.

Tình cảnh buồn thảm ấy, năm

Duy chỉ có anh em chị em thợ thuyền, vì cảm thấy một cách mãnh liệt cảnh huống khổn khổ có một của nạn dân, nên lúc nào cũng như lúc nào, thành thực đem lòng thương đồng bào đương mạc nạn, thành thực muốn cứu mang họ được chừng nào hay chừng nấy.

Song, chị em anh em không khỏi chán nản than thầm rằng lòng thương của anh em chị em lúc này không sao đây đủ được, đâu lòng thương ấy rát là thành thực. Anh em chị em trong tâm hồn hằng tha thiết mong cứu giúp đồng bào bị nạn, nhưng biết cứu giúp bằng cách nào?

Quyên tiền chẳng? Không thể được, vì tình cảnh của anh em chị em cũng khốn đốn, khổ cực lắm rồi. Anh em chị em phần đông có cơm mà ăn cũng đã là một sự khó khăn, làm thế nào mà cứu mang người khác được? Ông đã không mang nồi mình ố, còn làm sao mang được cọc cho rêu: câu tục ngữ ấy đối với anh em chị em không lúc nào đúng nghĩa một cách đau đớn bằng lúc này.

Anh em chị em không có tiền dư để giúp nạn dân. Nhưng anh em chị em có một bảo vật, mà chắc chắn là anh em chị em sẵn lòng đem giúp nạn dân:

là sức lực của anh em chị em,

là lao năng của anh em chị em.

Vậy các bạn không nên ngần ngại, do dự nữa, các bạn nên

đem bảo vật ấy tặng nạn dân.

Muốn thế, anh em chị em thợ thuyền các nơi cần phải chung sức lại:

dành riêng một ngày chủ nhật làm việc giúp nạn dân.

Hiện nay, theo luật lao động, anh em chị em được nghỉ ngày chủ nhật. Trong trường hợp đặc biệt này, các bạn có thể yêu cầu các ông chủ **dành** các bạn làm việc một ngày chủ nhật lấy tiền công ngày hôm ấy giúp nạn dân.

Như vậy, anh em chị em sẽ có thể đạt được mục đích là tố lòng thành thực giúp đỡ, và tinh thần đoàn kết với đồng bào bị nạn.

Một công cuộc có tính cách từ thiện và xã hội như thế, chúng tôi tưởng các ông chủ cũng sẵn lòng hưởng ứng, và nha thanh tra lao động cũng sẵn lòng cho phép anh em thợ thuyền tờ chức.

Vậy, anh em chị em thợ thuyền các nơi, từ Nam chí Bắc,

Nào những ai là người có tâm huyết, giàu lòng nhân đạo, tinh thần đoàn kết.

Nào những ai mong mỏi giúp đỡ đồng bào qua cơn đói khổ, khổ curc,

Hãy xin cương quyết lên tiếng mạnh mẽ tìm phương pháp tố chức « Ngày chủ nhật của nạn dân ».

Ngày Nay và tất cả các báo khác, chúng tôi rất mong sẽ là nơi diễn đàn để anh em chị em bày tỏ ý kiến, định phương châm để tiến hành sự tố chức công cuộc xã hội và từ thiện đáng làm ấy.

HOÀNG ĐẠO

SỐ ĐẶC BIỆT về **NGHỊ VIỆN** sẽ ra ngày 14 tháng 11

PHÒNG VẼ = KIỀU NHA

NGUYỄN BÁ CHÍ

Kiến - trúc - sư

HANOI — n° 61, Rue de Takou

HAIPHONG — n° 82 Ae d'Endhal

Nên theo học lớp giày âm nhạc tây của giáo-sư

ROBERT

TỐT NGHIỆP Ở ÂM-NHẠC-VIỆN LAUSANNE.

SOLFÈGE: Lớp giày chung ở 44 Rue de Takou trường NGUYỄN VĂN TỒNG

Mỗi tuần 2 giờ từ 6 giờ chiều đến 7 giờ.

Giá 3p00 một tháng (trả tiền trước). Hạn học trong 3 tháng.

Bản-don cho không. Hồi 44 rue de Takou.

PIANO : Học riêng hay học chung xin hỏi tại 83bis Rue Reinach, Hanoi.

ĐIỂM BÁO

Đốc tờ kiêm
kiếm hiệp gia

BÁO Mai ở Saigon, trong mục « Tin tức làng văn » có một đoạn như sau :

« Cách vài ngày, ông đốc tờ Trần Văn Đốc lại tới tiệm Thanh-thanh làm gì ? Ông đã mua cả chục thứ tiểu thuyết kiếm hiệp để đọc chứ gi. Đã thành lệ quen lâu nay, người ta thấy vài ngày đốc tờ Trần-văn-Đốc lại ghé tiệm sách một lần, lừa mua những chuyện kiếm hiệp ba xu.

« Té ra một nhà khoa học 100 l., một bức tản học 100 l. cũng mê xem những chuyện tiểu thuyết bảy dặm quái kỵ là chuyện kiếm hiệp như ail »

Báo Mai cũng khéo tò mò mà biết được ông bác sĩ Đốc hay đọc truyện kiếm hiệp ba xu của các nhà xuất bản ngoài này gửi vào.

Mới biết trước thần tiên kiếm hiệp chẳng cứ con trẻ mới ham mê mà thôi, đến người lớn có học thức cũng ham mê nữa, than ôi !

Có lẽ một ngày kia ta được thấy ông đốc tờ Đốc tu đắc đạo, sờ phi

kiếm hăng lỗ mũi đè giết vi trùng bệnh tả chẳng ? Nếu có như vậy thì thật là một quang cảnh rất đáng ném xem lắm.

Quên nghĩ đến mình

BÁO Mai đối với việc người thi tờ mò như thế, nhưng đối với việc mình thì lại không tò mò chút nào.

Cũng số báo đã đăng cái « Tin tức làng văn », trên kia, báo Mai có đăng truyện « Lưỡi gươm bay : kiếm hiệp tiêu thuết ».

Đang đẽ làm gì ? Đề cho ông đốc tờ Đốc xem, chắc thế !

Hết kỳ lại quái

TIỀU THUYẾT THỨ BÁY xưa nay vẫn đăng bộ « Hỏa thiêu Hồng-liên tự, giang-hồ kỳ hiệp ». Đến bây giờ cũng chưa hết.

Làm khéo độc giả như thế, báo ấy còn chưa mâu nguyễn.

Gần đây, có lẽ nghĩ rằng đại hiệp và kỳ hiệp cũng không đủ, nên **Tiểu-thuyết thứ bảy** lại cho ra thêm tập phụ trương « quái hiệp » nữa.

Đèo dạ nạt ai ?

Hết kỳ đến quái, hết quái đến kỳ, kỳ kỳ quái quái cho đến bao giờ mới hết cho đây, hở trời ! T. L.

Tập tranh vân cau

nước Pháp, và khắp cả nước Án Độ nữa, ai còn không biết tiếng lăm nhăng dạnh nhán, danh vật như Ma Lan, Ma Bun, Ma-Cá-Rồng và Ma-la-Bà. Đó là không kẽ nhăng tên khiến người ta sợ như Ma quỷ, Ma xó và Ma chói.

Kết luận, ông Phú họ Ma. Những người ghen ghét ông, sợ ông danh lớn chửm trời, mới phao vu cho ông là họ Ngô vây. Cũng như họ đã đồ diệt cho tên ông có chữ đậm là vân. Vân ? Làm như ông thèm viết vân vây. Vân ? Làm như ông biết đến vân là gì. Vân ? Ông ấy tặng phú cả vân.

Vì thế ông ấy là Tăng Phú, Ma-tăng Phú. Một cái tên loli được hết tình thần của hình thể ông ấy nữa. Thủ ngâm kỹ ông ấy mà xem. Sợ thường, người ta mặt hoặc tròn, hoặc bầu dục, trái soan, hoặc vuông. Mặt ông ta thì tằng-phú cả sự thường : mặt hình bán phương (trapèze) trên nhỏ dưới to mới chết chử ! Còn mắt ông ta, mõm ông ta và nhất là bộ lông máy của ông ta thì chúng lại tằng-phú cả sự hòa hợp : léch lạc, to, nhô, chúng cứ mát mẻ với nhau hoài.

Bộ óc ông ta thì mát mẻ với vân chương làm báo, ông cho vân chương là một bá di ghê ác nghét, nên trên tờ báo Đông Pháp của ông, ông luôn luôn bắt mồi bá ra cõng, mà mời một cách cương quyết làm. Tăng-phú vân chương, ông « tăng-phú » cả nhiều đặc tính khác của nhà làm báo : có lẽ vì thế nên ông mới làm chủ một tờ báo lớn nhất Đông-dương.

Một người đã thăm hiểu chuyện Tầu như thế, thi it ra cũng phải là người Tầu thực thụ, hay là một người có học Tầu. Vì thế nên người ta bèn đồ cho ông ta là họ Ngô.

Nhưng sự thực thi oan cho ông ta. Giống giôi họ Ngô kẽ cũng đã cao quý và một người khác được nhập họ ấy cũng đã có thể tr hào rằng đồng tộc với Ngô lòn Quyền, Ngô bội Phu và Ngô Rang. Nhưng với ông Phú thì là giâm mắt chán già-trí của ông. Vì ông là giòng giôi một họ cao quý ghê gớm hơn nhiều. Giống giôi họ Ma. Một họ đã nổi tiếng khắp đất Nam, khắp

Duy có một sự mà ông không nỡ tằng-phú : đó là, trời ơi, là tiền. Nhưng đó không phải là lỗi của ông, đó là lỗi ở cái tên « Phú » của ông, mà nhất là lỗi ở bộ mặt của ông nó hao hao giống cái lù két.

Tú Lỵ

— Trông cái đầu thì được đấy, còn mình và chân nó thế nào ấy,

Ngô Công cải chính

Chúng tôi nhận được bức thư sau này của ông Ngô văn Phú :

« Hanoi 27 Octobre (lin riêng D. P.)

« Như tin sau cùng đăng hôm qua, bản báo chủ nhân cerc lirc phản đối cái tin vắn vắn ở báo N. N.

« Tin ấy (không phải là lin riêng D. P.) dồn rằng bản báo chủ nhân là Ngô bội Phu, có họ gần với chúa Tầu Ngô bội Phu.

« Bản báo chủ nhân không có họ gần với chúa Tầu. Cũng không có họ xa với chúa Tầu. Cũng không là chúa Tầu và cũng không là « tầu » một lì nào »

« Bởi cái lẽ rất chắc chắn không ai cãi được.

« Lê áng thế này : ông Ngô văn Phú rắng den. Vụt ông Phú là người An-nam. Lại An-nam kinh niên nữa ! »

Chúng tôi chiều lòng, xin cả chính.

Nhưng chúng tôi lại xin ngờ một chút.

Thế ngó ông Ngô bội Phu cố ý... nhuộm răng đi thi sao ?

Lê-Ta

Bốn đặc điểm của hiệu may MARIE

1. — KIỀU ĐẸP
2. — CAI GIÒI
3. — GIÁ HẠ
4. — NHANH CHÓNG

Cạnh nhà Thờ lớn

MARIE

4, Mission Hanoi

Hiệu may y-phục phụ-nữ

Ao rét — manteau — cape — áo eурої

Nhiều kiểu lối tân 1937

Của Ng. Thu
Thật thà

THẦY GIAO — Sáu ! Người ta ăn thịt bỏ rồi, còn xương dùng làm gì ?
SÁU — Да, còn xương người ta bỏ vào gốc mầm a.

Của N. C. Chúc, Hoài-đức
Kiêng

— Tôi suốt đời không ăn một quả thi nào.
— Tại sao thế ?
— Vì tên bố nuôi tôi là... thi !

Rộng bụng

TOE — Thằng đỉ, bác xã « rộng » bụng nhỉ ?
L. TOÉT — Sao mày biết ?
— Vì con rộng bụng bác Xã to lắm, gần bằng cái thủng !

TIN THƠ

NHƯNG cảm tưởng bằng khung thời tiết lòng người cùng với gió ngày thu Mỗi người chúng ta, chẳng nhiều thì ít, đều thấy tâm tình man mác sốn sang trước sự sao suyên đầu hiu của cảnh vật: lá khô rụng, mây chiều mai sắc, cánh chim bay vội, mặt trời già mao biếc lan, và con mắt người thiếu nữ nhòm xa. Ta thầm thở như thương tiếc một sự gì. Trong giây phút hay trong cả một buổi chiều, tâm hồn ta lả lướt như dáng điệu sầu tư. Văn chương của mùa thu đó. Và sự cảm động của mùa thu gợi những tiếng thơ sâu muộn. Bài thơ đó ám thăm trong lòng mọi người hoặc nay thành những câu văn có văn điệu dưới ngọn bút thi gia.

Mấy câu thơ của Xuân Diệu ngày nào lại đem cả trong gió và cảnh sắc mùa thu tới :

Em bỗ rưng không, oanh ngắn ngọt,
Non xa khởi sự gói sương mờ..
Đã nghe rét mướt luôn trong gió,
Đã vắng người sang những chuyền
đó.

Tôi đọc lên để được sung sướng
vì thấy thơ trong cảnh vật đã biến thành lời, những lời cũng mộng mèn, cũng đìu hiu như cảnh vật.

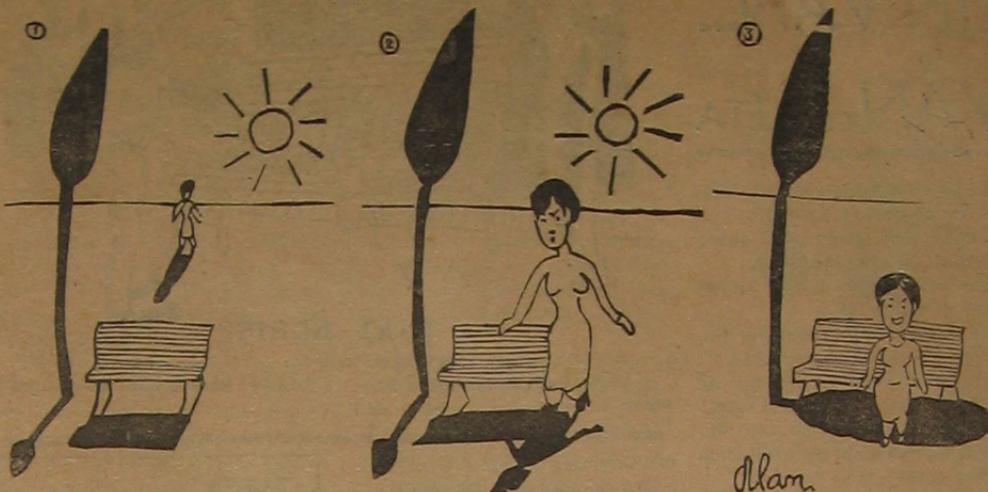
Cũng tả mùa thu (mùa thu trong buối chiều) một nhà làm thơ khác, ông Xuân Trâm, đã biết ghi lấy những nét riêng là bản sắc buồn lạnh của mùa thu, trong mười hai câu cũng khá dụng công uốn nắn :

Nắng gượng mím cười trên lá chuối,
Tre già rún rẩy thoảng hơi thu.
Bóng nhá lảng chầy trên sân rộng,
Cảm lạnh, lèn tranh tỏa khói mờ.

Lúa chằng buồn reo; đồng bát ngọt,
Im lim... Người vật vắng làm hơi.
Nỗi buồn ngừng giữa trời không sắc,
Mây xám bờ phờ chằng muốn trời.
Bóng tối, sương mù đà rái rác,
Mặt trời thoi thóp sáng hơi hời.
Đầu tre gượng bám lia vắng nhạt...

— Tức quá! mắt bao nhiêu công
tâm tấp kỵ cợ mà lung vắn bắn!
— Tại sao vậy cậu?
— ... thì tâm ở chỗ ấy đồng
quá hóa minh kỳ nhãm sang
lung dứa khác.

CÂY NINH « ĐẤM »

Ác lận; buồn thương chiếm cõi trời.
(Chiều thu)

Tác giả biết dùng những tiếng
mạnh mẽ, vì thích đáng để làm nổi
rõ những hình ảnh minh cảm thấy
hay trông thấy : bốn câu đầu đáng
khen lắm. Câu :

Bóng nhá lảng chầy trên sân rộng

THƠ

Hai bài thơ dưới đây trích
trong « TÂM HỒN TỐI », tập
thơ được Tự lực văn đoàn đặc
biệt khuyến khích:

HOA RUNG HAI LẦN

Hoa mai cơn gió đập.
Đua nhau rơi tới tấp.
Biềm trăng trên rêu xanh.
Bướm vàng bay tấp nập.
Chợt một trận lốc nhỏ,
Cành hoa bị sức gió,
Tung bay lên trước cánh;
Trở lại dưới hoa nở.
Nhưng chỉ vài giây thôi,
Rồi hoa rơi lại rơi,
Hoa có một lần nở.
Mà hai lần rụng rồi !

LÒ BĂNG

Ngồi bên cửa sổ quay tờ,
Thấy anh qua cửa em lờ
dang nhìn.

Yêu anh dè dặt em phiền,
Anh không quay lại, anh biến
biệt đi.

Tớ kia quay nữa mà chỉ?
Càng quay càng rồi chỉ vì
yêu anh...

Riêng mang một mối u tình,
Nhờ ai gỡ hộ cho mình được
dây?

Thê rồi từ dây nhẵn này,
Mặc cho tờ nhện tráng dây
guồng tờ.

NGUYỄN BÌNH
(Tâm hồn tối)

cho ta thấy sự quan sát có ý tứ, và
câu :

Nỗi buồn ngừng giữa trời không
sắc ở đoạn sau là rõ được sự xúc
cảm sâu xa của người làm thơ.

Nhưng người ta muốn thi sĩ chịu
dụng công hơn. Người ta thấy mây
xám đọng trên trời, không bờ phờ
mà có lè thô (hoặc bờ thô trễ
nái) mới đúng. Người ta cũng thấy
tiếng dà làm rẽ giá câu thơ đầu ở
đoạn cuối ; tiếng gượng nhắc lại ý
trên đoạn đầu một cách vô ích và
hai tiếng ác lận hơi lười.

Một nhà thơ nữa (ông An-Sơn)
cũng mang tinh thần. Nhưng cái
lười này đáng phản nản hơn, vì thi
sĩ bằng lòng nói những điều bình
thường quá, kêu ông cho người ta
được hưởng một ý vị nào đậm đà.
Một « chiều thu yên lặng » — nghĩa
là không có hình ảnh nào cho người
ta thấy sự yên lặng đó — thi sĩ đừng
nấp sau cây, ngầm hóng người
đẹp qua. Nhưng mang hững hờ,
người đẹp cứ đi xa, khiến lòng
thi sĩ lạnh. Những « ý thơ » đó
để lại bằng những lời mộc mạc
đại khái như thế này :

Anh mải đợi, tuy mẩn den buông
xa,
Đợi em lui để ngắm bóng em qua.
Nhưng chiều tàn... em vẫn tan phai

Anh buồn bã.
(Chiều thu)

Ông An-Sơn sao không tìm những

tinh tú dò dào rất sẵn trong buối
chiều thu để tả sự buồn bã của
ông ?

Mùa lạnh lẽo, dưới ngọn bút lưu
lát của ông Bảo-trúc-Sơn, hiện lên
với một vài nét cảnh khô « còn
chút lá rụng rơi bời », với giọng
sông con không muôn chày, nhưng
không « nặng nề » như ông ta, với :

Đường lạnh vắng, it ai còn qua lại.
Lá vàng khô nằm chét dưới chân đi.
Mưa vẫn cứ dâng dai bag mãi mãi...
Như lè trào, không ngọt, lúc phân ly.

Những điều quan sát ấy đúng quá,
không thiếu trong những ngày lạnh
lùng mưa gió, nhưng đó chỉ là
những điều quan sát khô khan.

Bốn câu cuối bài « gió lạnh » của
ông Trúc Sơn cũng một điều như
bốn câu vừa rồi và như các câu
khác trong bài thơ ông, trôi chảy,
binh tĩnh, thật thà, chung có một
vài nét linh động hơn :

Rồi... đêm đến với những màu đen
lối, Nhangs tiếng tre trong gió khóc liên
hồi.
Vài người khách về xa còn làm lối,
Co ro đi, và... cùng gặng dân mới...

Người ta bật cười khi đọc câu
sau cùng.

Và vì thế, mùa rét của ông Trúc
Sơn không buồn nữa. (1)

THẾ LÚ

1) Ông Bảo-trúc-Sơn trong tập bài gửi
đến, có bài « Cõng diều lán » có một đặc
diểm, tôi sẽ nói đến trong một bài sau.

NHÀ XUẤT-SẢN LỚN

BÁN BUÔN NHIỀU

CÁC THIẾ

CHEMISETTES

CHỈ CÓ
MANUFACTURE CU GIOANH
68-70 Rue des Eventails — Hanoi
— Téléph. 525 —
MAISON FONDÉE EN 1910

TIN VĂN...

VĂN CUA LÊ TA

CÁI bồ vặt ở Saigon tuần báo ít lâu nay có nhiều chuyện dở.

Chuyện càng nhiều, vặt quang quác thuật lại càng lớn tiếng.

Nghé khó chịu quá đi mất! Và vui tai quá đi mất.

Khó chịu cho những anh rồm đời. Vui tai cho những người khác.

Bởi vì những con vặt ấy đáo dè lầm. Dù mọi tật xấu của một người có đủ mọi tật xấu: tò mò, bép sép, ugao ngô, tinh ranh, ma quái, chua chát, v.v..

Nhưng lại là tật xấu của người có duyên. Thế thì chả đáng ghét.

Vịt bép sép kè những chuyện đời một cách hóm hỉnh tệ.

Má vặt chẳng sợ ai hết. Chẳng sợ gì hết.

Sáu động vặt còn chẳng coi vào đâu nữa là...

Kêu to nữa lên! vẹt nhé. Đề cho cái lỗ bịch của bọn kia phải im mõm đi... Nếu cái lỗ bịch có mõm.

Nhờ có thủy tai, ta được thấy bao nhiêu tật tâm xuất hiện.

Ở việc làm. Ở lời nói. Ở câu văn.

Và ở trong cả những bài thơ nước ốc nứa.

Thí dụ bài này trên báo Ich Hura số 86:

NÉN GIÚP DÂN BỊ LỤT
Đất bằng bông nồi cuộc phong ba,

Lụt lội ai oí thảm lâm mà.
Lưng chào cầm hơi nheo nhóc trẻ,

Miếng rau lót dạ héo hon già... v.v.

Xin kính trọng lòng quảng đại của « thi nhân » nhưng xin ngoài tha cho. Nếu làm việc từ thiện mà cứ phải nghe văn thơ này thì thực là làm phúc phải tội

Nước Nam có cái tật làm thơ.

Vợ bảo chồng: thơ (nước lá ao bèo) của mấy thày khóa.

Cha khuyên con gái: thơ (bà mía) của Nguyễn Trãi.

Dạy vỡ: thơ (quả đấm) của thày đồ vỡ:

Tiến lên trước phải né mình,
Rủ ngang lâk kế hoan binh khôn lường

Dạy làm thuốc: thơ (hã thuốc)

THẤT NGHIỆP

— Ai cho anh ngủ đây? Dậy! mau!

— Làm gì mà ồn lên thế? ! Dậy... thì dậy! Nhưng nhỏ, mày hãy lấy nước súc miệng rửa mặt ra đã!

của thày lang thang:

Đau bụng lấy gạch mà chườm
Nhược bằng chằng khói: hoặc hương
với gừng.

Cố động quốc trái: thơ (tạc đạn)
dán trên bức tượng:

Hồng Nam phun bạc,
Đánh dỗ Đức tắc.

Vân vân... vân vân.

Rồi bảy giờ, khuyên giúp nạn
dân: lại thơ., (hơ., hơ..) thơ., Ich
Hura!

Ich-hura hời này tố ra vê khâm
phục cõ nhân.. Tầu.

Tri khôn cùng với những ngôn
hành của họ, được Ich-hura trân
trọng đóng khung nêu lên như
những gương sáng.

Chả ai bảo sao.

Nhưng thỉnh thoảng Ich-hura lại
bàn tán thêm.

Bản rằng: (lời bàn sau bài Hoa
hâm ở I.H. số 86)

Đại phàm muôn hứa lời giúp đỡ
cho ai việc gì, cần phải thận trọng
liệu cách chu toàn, rồi sẽ hứa. Nếu
không thận trọng mà khinh dẽ lời
hứa, thời về sau gặp sự khó khăn,
thường đến nỗi sai lời phu trước.
Sách xưa có câu: « khinh nặc giả
tin lừa qua » nghĩa là người khinh
để lời, ừ với người thi hán ít sự tin,
câu ấy thật là đúng lắm v.v..

Ông đã nghe ra chưa?

— Nhia, cụ dạy chí lý lắm.
... Chỉ phiền lý sự của cụ nghe
nó nhạt nhẽo, tè tè, y như lời
máy bắc đỗ giàn, ngồi vuốt râu,
uống rượu với lạc rang, gãi đầu,
cậy ghét móng tay, và.., béo thiên
hạ sụ.

Lê-Ta

HẠT SẠN

Trong bát chè nhá

Ngày Nay số 80, một hạt sạn vĩ
đại trong bài: « Một vài thí dụ về
những yếu điểm của chúng ta. »

Những yếu điểm ấy là: tính nết
nóng nẩy, nói năng tục tằn, nói
xấu, buồn nản, v.v...

Nhưng chúng nó không là yếu
diểm đâu.

Chúng nó chỉ là nhược điểm thôi,
thế mới chết chử.

Ngày Nay số 82:

Bài dưới đây trích ở báo « Les
Nouvelles littéraires » (Những tin
thơ)...

Những tin văn trong « Les Nouvelles littéraires » mà lại là những
tin thơ? Chỉ nói dại!

Văn Ngày Nay số ấy:

Tờ báo « Le Jour » có trưng
một câu hỏi: có thực a h bắt
buộc phải viết văn không?

— Thưa ông không, nhưng tôi
bắt buộc phải lê phép.

CỨ GI THÁNH?

Ích Hura số 87, bài « Thánh cũng
bi lừa » kịch ngắn một hồi.

Nhưng kịch ngắn ấy lại có hồi
thứ hai. Bi lừa là phải.

CHỈ CÒN THẾ?

V. B. số 352 trang 2:

Khi vào chung kết chỉ còn bốn
đầu thủ là cặp N. T. và cặp B. B.

Chỉ còn có thể thôi? Giả vào
chung kết còn năm đấu thủ hay
ba cặp có phải vui hơn không,
nhỉ?

TÀI LIỆU

Đ. P. 17-10, trong bài Gia-dinh
(phụ trương).

Vậy nếu chí nào có thể tự chủ
được mình, chắc chắn là đời mình
hoàn toàn, nhiều mộng tưởng đẹp
đẽ, nếu mình thoát khỏi gia-dinh,
thì còn chờ gì không ra đi? Còn
chí nào không đủ tài liệu, cõ
phải sống trong gia-dinh cùng
cha mẹ, anh em thì ta nên chịu
dưới sự yên lặng.

Có nhiều mộng tưởng đẹp đẽ thi
vị tất đời mình đã hoàn toàn!
Nhưng không đủ tài liệu, sao lại
phải sống trong gia-dinh cùng cha
mẹ? Tài liệu gì mà cần thế?

HÀN ĐÃI SẠN

PÉTROMAX RAPID

N 827 — 300 Bougies,
1 litre dầu đốt đặng 18 giờ

N 828 — 300 Bougies,
1 litre dầu đốt đặng 12 giờ

N 829 — 300 Bougies,
1 litre dầu đốt đặng 10 giờ

Đèn MANCHON kiều mới rất tòi tàn

Mới phát minh tại bên ĐỨC

ĐÈT BẰNG DẦU LỬA

Không cần phải dùng alcohol mà s่อง như mấy kieu đèn xưa. Cách đốt rất мас chong le làng, mỗ lần đốt, đã có sẵn đồng hồ, coi theo số má bơm che tới đúng ciu, khi bơm s่อง, mở khóa mui ống hơi, chích cây quạt và chỗ si hơi là ngọn lửa bắt s่อง lên một cách rất mạnh, không đây một phút đồng hồ là đã có đủ sức nóng, tốc độ khói dầu là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là đốt s่อง cây đèn một cách man le, không sợ chọc khói khẩn đều gì cả. Đó là một kieu đèn và công tiện lợi, chẳng cõi nào sánh kịp. PÉTROMAX RAPID là một kieu đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giàn di, không bao giờ chập đèn nữa giờ, ai vào rồi cũng đều khen ngợi và cũng Bên PÉTROMAX RAPID có bảo hiểm yên lặng.

Đại lý độc quyền xin Hồng-Dương:

Chuyên mua bán đèn manchon và đồ phụ tùng các biện đèn, v.v.

N 29 Bd Tông Đức Phượng CHOLON. Cochinchine

Établissements BAI - ICH

Chiêm bao là cái gì ? Tại sao ta chiêm bao ?

Viết cách kỳ dị, hồn độn và bao bọc đầy những vẻ bí-mật và màu nhiệm, nên, từ đời thượng cổ, vấn đề chiêm bao đã gây ra biết bao nhiêu điều xét đoán.

Những phương pháp khảo cứu và những công cuộc tìm tòi rất công phu cũng chưa làm mãn nguyện được lòng ham biết của các nhà triết học và y học.

Chiêm bao không có một định nghĩa rõ rệt. Ấy là một sự hỗn loạn mà những ý tưởng, những tình cảm đã chen chúc với nhau không trật tự, không tiếp tục, không kẽ đứt thời gian và không gian.

Đã trải qua bao nhiêu thời đại, những dân tộc tất cả các nước đều tưởng tượng chiêm bao mỗi xứ mỗi khác nhau.

Người Ai Cập thời cho rằng khi nào Thần thánh muốn báo tin cho người phàm trần biết điều gì thì do nơi mộng. Cho nên có những họa người chuyên môn đoán những

mộng ấy.

Người Chaldéens và Assyriens thời đó rằng mộng là một diềm Trời. Và đã trải qua mấy thế kỷ nay, khắp nơi Á Đông đều cho chiêm bao là một sự báo trước việc tương lai.

Người Do Thái cũng cùng một lính ngưỡng như người ở Á Đông, cho chiêm bao là một việc tiên tri.

Ở nước Pháp, từ năm 1750 đến nay, những công cuộc khảo cứu về triết học chưa tìm ra được điều xét đoán tâm lý nào cho đúng về chiêm bao. Nhưng các nhà triết học hoặc y sĩ trú danh cũng đã bàn luận rất nhiều về vấn đề này.

Chính ông Sigmund Freud ở Vienne đã đem đến cho chúng ta một luận thuyết về chiêm bao có thể công nhận là xác đáng đối với phần nhiều chiêm bao khác và đã làm cho các nhà y sĩ hiện thời được vui ý.

Ông Freud cho rằng chính khoa giải phẫu về trí giác (psychanalyse) là cái thia khóa của chiêm bao.

Những dục vọng, những tình cảm, những chí hướng của loài người chưa chấp trong tâm hồn từ hồi còn bé, nhiều điều chưa được toại ý. Cho nên hoặc vì sự hãi, hoặc vì hổ thẹn, hoặc vì hénh nhất hay hoặc vì nhiều điều trở ngại khác của bức thành luân lý, mà những dục vọng, những tình cảm và những chí hướng ấy bị cái « bẩn ngã » ta và « lưỡng tâm » ta đè nén xuống. Từ lúc thiếu thời, chúng ta đã học lấy những lề lối nghiêm khắc của đạo đức, nay gặp những dục vọng ấy phản chiếu lại bị hoặc vì giáo dục, vì tôn giáo, vì đạo đức đều cho là ngang trái, nên chúng ta đè nén những cái đó xuống dưới đáy tâm hồn, chỗ mà các nhà tâm lý học gọi là « bẩn giác » (inconscience).

Đến lúc ngủ, sức kiểm chế của ta, cái « bẩn ngã » của ta chẳng còn nữa. Chúng ta không thể tự mình làm chủ lấy mình, nên các điều dục vọng và tình cảm chưa được giải quyết ấy sẽ xuất hiện ra trong lúc ngủ và nhảy nhót trước trí não ta

như thế một bọn yêu quái nhảy múa vậy.

Tất cả các « phim ảnh » mà người ta tưởng là đã tiêu diệt rồi, nay đều lần lượt diễn tả ra một cách phóng túng trước đôi mắt nhảm nghĩ vì giấc ngủ.

Chiêm bao lại còn là nốt sự lập lại một công cuộc thất bại hoặc chưa thành tựu.

Trong một ngày, nhiều khi ta làm lão vật này qua vật kia, nhiều lúc muốn nói một việc gì hoặc muốn làm một việc gì, mà ta lại nói trái đi và làm ra một việc khác. Chúng ta cho thế là dâng trí; nhưng ông Freud lại nói rằng sau mọi sự mà bẽ ngoài cho là dâng trí đều có nút sẩn ở trong một cái bồn thât, một cái ý nghĩ chính, nhưng vì sự giáo dục, sự học vấn đã sô dầy vào cái « bẩn giác » ta.

Chính những công việc hư hỏng, những điều ước muôn chưa thành tựu đã đến phá hại trong giấc ngủ ta.

Chúng ta dầu lớn nhỏ, có danh vọng hay không, đều có những dục vọng chưa đạt, những sự nhu yếu chưa thỏa, những ý chí vô năng lực, lòng tham lam, tánh khoe khoang, sự ghen tuông và lòng khát vọng rất nồng nàn về tiền tài và danh vọng. Nhưng chúng ta thiệt hành những điều ấy không được; nên bất đắc dĩ phải xô đuổi, phải đòn dập, phải làm cho chim đầm những dục vọng ấy vào cái « bẩn giác » ta.

Đến lúc ngủ, sức kiểm duyệt của ta đã vắng, nghĩa là lúc ta ngủ, thời cái « bẩn giác » của ta lại lôi kéo tất cả các dục vọng, các tình cảm ấy ra mà chỉ phối rải rác khắp trong giấc ngủ mơ màng một cách hồn độn, không trật tự, không tiếp tục.

Chính chúng ta gọi nằm mộng là thế đó. Và ông Freud đã cho chúng ta cái thia khóa của chiêm bao.

Docteur Paul Cololian

(Les Annales)

Bưu Mạng dịch thuật

Hoan

— Kia, xuống cứu cò ấy đi.
— Thế sao mày không xuống?
— Hôm qua tao đã cứu rồi
nhưng nó biết tao có vợ..

ĐỀ CHỐNG VỚI NAN KINH TẾ

BÊN Mỹ nhân dân hiện đang làm vào cảnh khan hiếm.

Ở vùng Yellow Spring người ta đã tìm ra một cách rất thần riệu để chống lại cơn khủng hoảng bằng việc lập các « sở đồi trác » (bureau d'échange).

Thí dụ một viên chả trại cần 40 đô-la (tiền Mỹ) để chữa kho nhưng không có tiền để trả thợ. Bác ta liền đem một số khoai tây đến « sở đồi trác » để lấy số tiền đó.

Nhưng giao khoai song bác ta không được lĩnh tiền mà chỉ lĩnh có một tờ giấy biên nhận giá tiền khoai đã đem tới (un scrip).

Khi trả về nhà bác ta trả tiền công thợ chữa kho bằng tờ giấy đó. Rồi bác thợ móc lại đem tờ scrip đó đến sở đồi trác mà lấy các thực phẩm của sở, bắt cứ thứ gì do mình cần dùng, đánh giá ngang với số tiền công 40 đô-la.

Như thế dầu tiền khan nhưng nhân dân đỡ khỏi lâm vào cảnh túng bấn.

Các sở đồi trác được kết quả rất mỹ mãn và dân Mỹ đều nhiệt liệt hoan nghênh.

(Edouard Herriot)
La France devant le monde

Mạnh-Phan thuật

— Bác ạ, làm nghề chưa răng
đe kiêm ăn hơn nghề chưa mắt.
— Sao vậy?
— Vì người nào cũng có 32
răng mà chỉ có 2 mắt.

Sâm nhung bách bộ

Những người xanh, gầy, yếu, mệt, những người khi huyết hư, những người tâm huyết khô ráo, óc mệt, những người tình dục suy kém, những người da mạc quá độ, những người thận hư, tinh thần suy nhược, những người thủ dâm thành bệnh tiết linh, đau ngực, ho lao, những người làm việc bằng trí khôn nhiều, những người ăn uống chậm tiêu, những người ít ngủ, những người yếu đau mới khỏi, những người rung chòng chòng lẩy nhau lâu không sinh đẻ, đàn bà kinh không điểu, ra khí hư, những người sinh đẻ nhiều lần tồn hao khí huyết, những người rung tóc, ụ tai, mờ mắt, những người mới cai thuốc phiện v.v. Muốn khỏi các tái bệnh, muốn trở nên người trẻ trung khỏe mạnh, muốn được mọi sự như ý, phải dùng thuốc Sâm Nhung Bách Bộ là thuốc hay hơn hết các thứ thuốc bắc hiện có bán ngày nay, vì thuốc chế bằng tinh chất ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh với sâm nhung rất tốt, nên có đặc tính cải lão hoàn đồng, tựa như người được tiếp hạch. Bán ởng dùng thử bao sáp vàng, đàn bà dùng thử bao sáp trắng, đều giá mỗi hộp 1p.00. Bán tại nhà thuốc HỒNG-KHÈ 88 phố Huế, Hanoi (Tel. 755) và khắp các đại lý.

Nghiên hút

Một phương thuốc cai nhà đoán đã thí nghiệm không có một ti chất thuốc phiện. Ai uống cũng bỏ hẳn được. Trong khi uống thuốc cai vẫn đi làm việc như thường. Sau khi khỏi nghiên không sinh ra chứng gì khác. Thuốc nước mỗi chai 1p.00, thuốc viên mỗi hộp 0p.50. Nghiên nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiên nặng hết 6p.00 là bỏ hẳn được. Đó là phương thuốc Tinh ngô glorified yên số 20 của nhà thuốc HỒNG-KHÈ, 88 phố Huế, Hanoi (Tel. 755). Xin cứ dùng, nếu sai nhời sẽ trả lại tiền gấp đôi.

TRONG KHÁCH SẠN MỸ

KHI nào các bạn du lịch bên Mỹ, các bạn sẽ thấy sự phiền phức trong các khách sạn.

Chú bồi ở cửa sẽ đặt các bạn vào trong thang máy rộng bằng hố nằm cái buồng thường rồi đem tới từng gác thứ 50 hoặc 65.

Ở đó không có chuông điện nhưng có sẵn máy điện thoại để khách dùng.

Mỗi phiền phức lắm, vì phải mất công tra số mới gọi được tên đầu bếp hoặc muộn đưa áo giặt phải gọi sở riêng của khách sạn.

Đừng gọi nhầm, vì các bạn phải nhớ chủ thợ may gấp áo cho các bạn thật nhưng hân không hề rủ bụi ở áo. Muốn trại áo phải gọi điện thoại hỏi bồi riêng về việc đó. Cũng như cô gái dọn giường chỉ biết sếp chăn gối chứ không hề thu sếp áo quần của khách, vì đó là việc của một tên bồi khác. Muốn thế lại phải gọi điện thoại. Nên nhớ đừng sai tên bồi đó mua thuốc lá vì hân sẽ trả lời: «Không phải việc của tôi».

(*Extreme Occident par Marc Chadoerne*)

Mạnh Phan thuật

THỦ BÍ CHƠI

T RONG mùa hè, chúng ta nên đi chơi xa, vào ngày chủ nhật, độ 80km hay 100km, mang theo lều, chiếu, đồ ăn như những hướng đạo sinh. Nên đi bằng xe đạp.

Nên chọn những nơi mát mẻ, đẹp, có suối hay hồ.

Không gì sướng bằng ăn uống ở giữa trời, ngồi trên bãi cỏ, hay ngâm mình ở dưới suối trong sạch.

Ăn, chơi xong, chúng ta chui vào lều ngủ một giấc, rồi đến chiều lại sửa soạn đè về.

Những cuộc đi chơi này rất có lợi cho sức khỏe, mở mang thêm tri thức mình.

Không khí trong sạch làm cho ta dễ chịu và khoan khoái.

Chúng ta lại còn có thể ngâm phong cảnh đẹp, chạy nhảy giữa những cảnh đồng mông mênh.

Những cuộc đi chơi như thế, làm cho ta quên cả sự mệt nhọc và buồn rầu.

Muốn trở nên khỏe mạnh, bao rạn và vui vẻ thì chúng ta nên đi chơi luôn!

(*Gringoire*)

Chí Vinh dịch

— Sao cậu đi làm về trưa thế?
— Vì thắng chạy giấy quên không đánh thức.

VÌ ĐẦU NHÀ HÀNG MẶT KHÁCH

THẾO một tờ báo Mỹ ở Nữu-Ước đã tính cẩn thận vì những nhẽ gì một cửa hàng có thèm khách được. Bản thống kê này không biết đã đủ chưa?

Người bán hàng vô lê 7/-

Người ấy không biết gì, chưa

thuộc hết hàng hóa của hiệu mình 3/-.

Nói thách nhiều quá 6/-

Người trong cửa hiệu lành

dạm với khách 2/-

Giá đề cao quá 14/-

Hàng xấu 10/-

Mang đến nhà chậm trễ 10/-

Nhàm 7/-

Khách không có người mách 6/-

Hàng trông ngoài vỏ không

được đẹp 5/-

Làm giả hàng của một hiệu

khác hay nói dối là của một

hiệu khác mà khách muốn mua 6/-

Không cho đòi 4/-

Quảng cáo kém 1/-

Khách quên hàng 6/-

Hàng muốn mua không

được nguyên vẹn 10/-

Bắt khách phải đợi lâu 3/-

Tổng cộng là 100/-

Xin các ông chủ Annam đề ý một

chút nếu các ông muốn buôn bán

hàng còn phát đạt về sau.

(*Le grand tourisme*)

Đặng-tr-Vân dịch

1. — Các bạn muốn được người yêu xinh đẹp, giàu sang? 2. — Các bạn muốn được người yêu không chia sẻ trái tim cho kẻ khác? 3. — Các bạn muốn nên vợ chồng yêu mến, mẫn mà trọn kiếp? 4. — Các bạn muốn tình duyên tốt đẹp không bị can thi? 5. — Các bạn muốn yêu cũ, vợ lẽ yêu mến nhau hơn ruột thịt? 6. — Các bạn muốn phối hợp đôi trai nam nữ ché chối nhau? Vô muốn thỏa mãn hết mọi nỗi sầu kín trong tâm hồn, các bạn hãy học phép bùa-yêu thần-kỳ của quan tri-chân tri-ti LƯƠNG-VĂN-HẢI tiên-sinh. Trong phạm vi nhân đạo, phép thần-kỳ này là sức mạnh chung thán của mọi người, trai, gái, già, trẻ, dù quen biết nhau hay chưa quen biết nhau, dù có gia đình hay chưa có gia đình, đãng phá tan hối trống gai trên đường tình mà sống trong cảnh tươi vui, đầm thắm. Hàng ngày bao nhiêu bi-kịch, tội ác, tu-tử, ảm-mang, đễn trên các báo nguyên nhân hẫu hết: cay đắng tình trường! Người đời khóc chí những thuyền nhỏ bé, bồng bế trên bờ lớn, vì giòng tố cồn cát, cầm đầm biết bao? Nhưng có bùa yêu khác chỉ có phủ phao nó cứu khổ chết đáo và ít ai đau lòng vì nỗi vui chùng phản bội, chia sẻ trái tim, gia đình tan rã, râm-vé can trát g, bùn cho

NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI

Hai người bạn, lâu không gặp mặt,

hôm nay tình cờ gặp nhau:

— Anh vẫn mạnh khỏe?

Anh kia trả lời:

— Không mạnh lắm, và tôi đã lấy vợ rồi, ngày cái ngày tôi gặp anh đó.

— Háng miệng chư?

— Không miệng hàn, vì vợ tôi là một người dân bà dữ lắm.

— Dữ! thế kia à?

— Không dữ lắm, nhưng tiền hời món được những hai nghìn đồng liền vàng cơ!

— Thế an ủi anh được nhiều lắm!

— Không an ủi được hoàn toàn đâu, vì số tiền ấy tôi đem buôn cừu, cừu bị chết loi cát.

— Như thế thì bức thắt.

— Không bức mấy, vì tôi chỉ bán vội da cừu mà lời cũng đã gần bằng số tiền cừu rồi.

— Ô, thế thì khá đấy.

— Không khả dẫu anh, tiền bán cừu tôi cát ở nhà, nhưng nhà tôi vừa bị cháy.

— Giới ơi! thật là một tai nạn lớn cho anh.

— Không lớn bằng cái tai nạn vợ tôi bị chết cháy anh à?

•

VUI CƯỜI NƯỚC NGÓÀI

GÁI HÓA

Hàng xóm cứ quay rây hoài bà

Rose, một quả phụ bầm nhầm cái

xuân xanh, thói giục bà nên tái giá.

Bà nói:

— Rõ tôi, thì làm sao các ông các

bà cứ muốn tôi tái giá, tôi đã có

một con chó, một con vẹt và một

con mèo rồi kia mà!

Một bà láng giềng trả lời:

— Nhưng cái đó có thay được

người đàn ông đâu?

— Sao? cái đó không thay được

người đàn ông sao? Con chó lúc

nào cũng gầm gừ, con vẹt lau lau

cả ngày còn con mèo thì đêm nào

cũng ngủ ở ngoài!

•

Trong khách sạn

— Ngày ông chủ, con gà này ít ra

cũng được mười lăm năm, nó rắn

như . . .

— Nhưng ông bằng vào đâu mà

đoán tuổi nó được.

— Bằng vào răng!

— Ông nói sao? Gà lâm gi có răng?

— Không, nhưng tôi, tôi có răng.

Cháu viết cho chú

Thưa chú,

Nếu chú biết chán lúc này thì chắc

chú thương cháu lắm, cháu rất lâng

lâm hô thì phải viết thơ nàng xin

chú i đồng louis (tiền nước Pháp).

Cháu với vết mẩy hàng này vì

người đưa thơ đã đợi ở cửa rồi.

P.S.— Viết xong rồi cháu mới nghĩ

ra và hổ thẹn lắm. Cháu muốn lâng

lại thơ nhưng người đưa thơ đã

đánh mồi thơ của cháu rồi.

(Almanach Vermot)

D.T.V

SẠCH, BAO MỚI

Tập thơ mới « Nắng hè » của

Thiệu-Á, dày trên 50 trang, in rất đẹp.

Tuần báo pháp văn « Masques »

do ông Lormier đứng quản lý, đã

xuất bản số đầu ở Hanoi, 61 rue

Laveran.

•

BÙA YÊU

HẠNH PHÚC

nhiều bạn phạm tội giết người hoặc chán đời tự-tử. Chúng tôi đã tiếp được nhiều lẻ tẻ với lời khen của các bậc tri-thức thán-hảo Tây, Nam, Khách đã biết đúng từ lâu và trích dẫn lời khen của M. Martial Bertholet, ingénieur, Pare Josephine và Tam-Bảo (Vĩnh-Yên) kỹ-sư đã vui lòng cho trình đăng: « Bi-tang là lùng trong tư tưởng, nhũng bùa yêu này là nhũng phép thần-kỹ khôn-nhông nghĩ hoặc chi nữa. Giúp bùa giải, nhũng phép đó cho chúng ta biết chân hạnh phúc ở đời, nó bao nhiêu khôn-lâm, tội ác, quyên sinh. Hết cùi nghĩa chũ nhân-ái là ô đồ, » Ces philtres, énigmes troublantes dans les spéculations sont sans doute des moyens de génie. Trésors inestimables, ils nous ont permis de goûter le vrai bonheur de la vie en déchargeant bien des maux de lâme, des crimes, des suicides. Là, tout le sens de la charité ». TRÀ LỜI CHUNG

Những câu hỏi của da số các bạn gửi đến trước đây

1. — Công dụng phép bùa yêu của Lương tiên Sinh thế nào? Có hại tình

thân, súc khố, ám đức không? Phép của Lương tiên Sinh là phép nhả

không, không phả tan súc người được. Không lòn bài chút nào về tình

thân, súc khố, ám đức, nhũng phép đó làm cho tâm hồn phản kinh, vai với

vai. Hành xa mưu diệu cay đắng. 2. — Có gia-dinh rồi, muốn học phép

BÀU NÀNH TRONG KỸ NGHỆ

NHỮNG nhà thông thái nói rằng đậu nành sẽ làm thay đổi sự ăn uống của người ta trong thế kỷ thứ hai mươi này, cũng vì như ảnh hưởng của khoai tây về thế kỷ thứ mươi bảy.

Đậu nành vốn ở Mân-chau-quốc, và tỉnh Dairien là nơi xuất cảng rất nhiều; ở đây sản xuất 70.000 đậu nành của thế giới. Đậu nành là món ăn chính của người Tàu miền Bắc và mỗi ngày người Nhật dùng một thêm nhiều. Hình như một cân đậu nành bồ bằng hai cân thịt và một cân bột mì. Ấy là giá trị một món ăn ta không thể bỏ qua. Vì thế nước Đức, từ hồi chiến tranh, trở nên một nước tiêu thụ rất nhiều đậu nành.

Người ta còn dùng đậu nành trong kỹ nghệ, như làm thảm, sà-phông, phim ảnh, các chất nô. Bã đậu nành dùng làm phân bón rất tốt.

Sau hết, những nhà học chuyên môn còn nói rằng người ta lấy ở đậu nành ra một thứ dầu tốt thượng hạng để chạy ô tô nữa.

Có lẽ mai sau chúng ta ai ai cũng ăn đậu nành chẳng? Chỉ còn việc làm cách nào để biết được thật nhiều món ăn bằng đậu nành thôi.

(Miroir du Monde)
M. dịch

CẨU Ô

Trees tuổi, lanh leu, hanh kiêm tốt, đã học qua bốn năm ở trường sư-pham muốn tìm một chỗ dạy học ở các trại, — nhất là ở Hanoi — để có thể đi học thêm.

Xin hỏi: Vũ-quốc-Trinh — 16 Cité Immobilière 2e vote — Hanoi

nhân đạo

CỦA MỌI NGƯỜI

Lương-tiên-sinh đang hảo cầu thực nứa thêm nứa có được không?

— Miễn là người dùng phép không nuôi ý tưởng vô lương ruồng bỏ

người vợ trước nếu người đó không phạm tội thất xuât.

3. Phép của Lương-tiên-Sinh có dễ học không? — Không có một điều gì là bi truyền, khó hiểu, phép giày rất rành mạch, rõ ràng, trai, gái, già, trẻ, đã quen biết nhau, hay chưa quen dù là trí thức hay ít học, ai thi hành cũng dễ dàng như ý trong thời gian rất ngắn. 4 — Học phép của Lương-tiên-sinh đang nêu vợ chồng nhưng muốn giấu suốt đời hể mọi người không còn một ai hiểu biết hạnh tung có được không? — Được lắm chúng tôi cam đoan bảo giờ cũng giữ rất bí mật cho các bạn trừ khi bạn nào vui lòng cho chúng tôi rõ ràng nhiều người biết. 5. — Học thuật của Lương-tiên-sinh ứng dụng ra sao? Cách tra tiền thế nào? — Về học thuật nhân đạo do Lương-tiên-sinh có hai phép: Trung đẳng pháp và Siêu đẳng pháp. Trung đẳng pháp dùng vật liệu linh kỳ, tinh khiết, ai linh rất nồng nàn, là phép hộ mệnh cho mọi người. Siêu đẳng pháp rất linh diệu, dùng nước luyện phép theo cách thần kỳ, đựng chai tách khi lú nhà người yêu. Trong thay mặt, tức khắc người yêu và thần quyền (ai tình ban đầu trong khu luyện phép) đón chào trọng vọng rất nhiệt liệt, chân tam, ai cũng vui lòng nghe theo những điều

LƯƠM LẮT

Kinh tế!

TRONG khi một trận đánh nhau kịch liệt giữa hai quân Trung-Nhật diễn ra ở Bắc Bình, kiều dân Mỹ ở đây định treo lá cờ Hoa-kỳ lên cửa sổ để tuyên bố rằng mình là dân Mỹ. Họ khó khăn lắm mới mua được và phải trả giá rất quá đắt. Mỗi lá cờ giá từ một đến ba đồng đô-la vàng, số tiền này ngang số tiền công của một người thợ cả trong tuần lễ.

Nhưng họ lấy làm ngạc nhiên hết sức khi xem lại ở lá cờ nào cũng có đề dấu hiệu « Made In Japan » (làm tại Nhật Bản).

Những nhà xuất sả Nhật thật đã nghĩ đến đủ mọi sự!

(Voilà, Paris)

T. A. dịch

Mũi cao và mũi tẹt

THÚC ăn và khi hâu có nhiều ảnh hưởng đến khuôn mặt.

Ví dụ như người ta nhận ra rằng dân cư các nước ở hướng nam thì da mặt bao giờ cũng nâu nát, và những dân miền xích đạo thì đen cháy.

Nhưng có bao giờ các bạn tự hỏi: tại sao mũi của người da đen lại ngắn ngủn và to rộng?

Cũng chỉ vì không khí ở đó nóng dữ dội: họ cần phải thở nhanh và hút không khí vào từng hơi ngắn.

Lại còn một thí dụ khác để hiểu hơn là dân Á-lô (Mexico) ở miền núi thì mũi nhỏ và tròn lại, dân Án-dô ở đồng bằng phải deo những cái mũi tẹt dí, hai lỗ mũi rộng: vì nhiệt độ ở đồng bằng rất cao.

(Mickey)

Nước Cà-phê

CÁC bạn uống cà-phê nên để ý đến những điều sau này của mấy viên đốc tờ mới tìm thấy:

— Một chén nước cà-phê để trong ba phút chỉ có một ít chất *caféine* lẫn với chất *tanin*.

Chất nô giải độc chất kia nên không nguy hiểm.

Nếu để tới mười phút mới uống, chất *tanin* có nhiều thêm ra. Nước cà-phê

đó không tốt: người uống phải sẽ mắc chứng đau dạ dày. Nhưng nếu các bạn cho sữa, cho đường vào cốc nước đó thi không việc gì hết.

(Mickey)

Đào-Khánh dịch

2000 bức ảnh trong một giấy

RỜI đây, trên màn ảnh, máy « cinéma » có thể chém chậm lại cho xem đường đi của một viên đạn sau khi ra khỏi miệng súng. Được như vậy là nhờ một cái máy quay phim kiều mới của nhà khoa học người Đức, Bristand, nới chế ra. Cái máy đó có thể chụp được 2000 bức ảnh trong một giấy. Ta nên biết rằng những máy quay phim hiện thời, trong một giấy chỉ chụp được có 24 bức ảnh và những máy tốt nhất chụp ảnh để chiếu chậm cũng chỉ được 192 bức là cùng.

Một thứ tiếng nhiều người nói nhất

TIẾNG Tàu hơn 400 triệu người nói (phân nhiều là người Tào) Sau đến tiếng « Ăng-Lê », có 200 triệu người thường dùng; Rồi đến tiếng Nga, tiếng Đức, tiếng Án-dô, tiếng Pháp và tiếng Y-pha-Nho...

Cuốn tự vi mới nhất của nước Anh có tất cả 400.000 chữ, còn cuốn tự vi Án-dô (Paraguay) chỉ có 1.000 chữ thôi.

Tính ra trong một năm, mỗi người học « xoàng » nói 25.000 chữ khác nhau, người học rộng, đã đọc nhiều, nói 35.000 chữ, còn các nhà buôn sách, các nhà báo nói tới 50.000 chữ khác nhau, nhưng trong số đó có chữ chỉ dùng một lượt mà thôi.

Theo « Robbins »

Đức Lộc

Nạn tự tử ở Nhật

MỘT số đông thanh niên Nhật, vì lòng khảng khái, vì tri muốn bảo toàn danh dự, tự cầm dao mồ hụng để tự sát (*harakiri*).

Nhưng cũng có nhiều người thất vọng vì đường tình ái, hoặc chán nản

— Bức ảnh này tôi chụp vào hồi còn giữ chức Thái-su.

— Ở đâu thế, bờ cõi?

— Ở rạp Quảng-lạc.

bước công danh những bao phen lận đận, nên cũng muốn vỗ nợ đời bằng cách tự vẫn ở những nơi thiêng cỉnh.

Vi thế ở Tokio ai muốn đi thăm các núi lửa thì các nhà chức trách buộc phải lấy vé khứ hồi để ngăn ngừa nạn tự tử.

Năm 1935, bản thống kê của Chính phủ cho biết gần một nghìn thanh niên đi thăm núi lửa Mihara nhưng không thấy trở về!

Nhiều nơi thiêng cỉnh khác cũng được những khách chán đời chọn để yên giấc ngủ nghỉ thu: như hang Kamakura, mỏ đá Soma với hòn cù lao Amakusa.

Nguyên nhân nạn tự sát đó phản, nhiều vì tình, nhưng cũng có khi vì mê tín nữa. Một chứng cứ: dân bà Nhật tin rằng những ai để vào năm Hi-no-uma (năm Ngựa lửa: cứ 60 năm lại một lần; năm cuối là 1906) thì theo di đoán của dân chúng, phải tự giết chồng mình mới mong sống được. Vì vậy những ai sinh vào năm đó không ai lấy chồng hết và tới tuổi xuân xanh, họ sinh chán nản nên dành « châm chầu đầm ngực » cho rồi!

Chính phủ Nhật có ngăn ngừa nạn đó. Nên những ai một mình tới thăm các nơi trên kia đều có lính kin theo dõi. Các hội từ thiện của phụ nữ cũng tham dự vào việc đó. Nên trên các đường cái thường có biển dề: « Các bạn đừng với chán đời. Chúng tôi có thể khuyên các bạn những điều khó giải quyết ».

(Extrême Occident : Marc Chaudron)

Mạnh-Phan thuật

sở nguyên. Phép này khoa học gọi là Viễn cách âm thị pháp (suggestion mentale à distance) ứng dụng vào ái tình rất linh động và kỳ diệu. Trung đẳng pháp 3p00 Siêu đẳng pháp 6p00. Người tay quan và trưởng phủ bộ trả gấp đôi giá tiền mỗi hạng. Người lao động Trung đẳng pháp 2p00 Siêu đẳng pháp 5p00. Về những phép này, bản hội tiếp được nhiều lè tai giây khen của các thần bảo trì thức đã biết học từ lâu. Cũng có phép 4p00, hiệu lực chậm Lương-tiên-sinh không giày.

Ngoài phép bùa yêu, Lương-tiên-sinh còn phép Chiêu tài, nói dẫu đất đầy, buôn may bán chạy, rất cần cho sự phát đạt doanh nghiệp buôn bán, hãy viết thư hỏi,

THÈ LỆ HỌC PHÉP

Gửi recommandé tên tuổi và mandat số tiền hạng phép muốn học đến người quản lý. Trong thư hứa hẹn ta một số tiền (tùy tâm người học) sau khi đã được toại chí tình trường. Số trích một nửa giúp các hội phúc. Bạn nào có điều chi muốn bồi yá muôn đồ công chờ đợi thì viết rõ trong thư: « Cảnh tôi thế này... tôi muốn thế này... Lương-tiên-sinh xem xét, nếu ứng dụng trong trường hợp đó, xin gửi phép contre remboursement. Tên tuổi tôi... ở tại... »

Cần hỏi điều chi, gửi bì tem trả lời, gửi contre remboursement thêm 0p80 trước phí. Người muốn học phép gửi recommandé, định thêm 0p20 tem.

Thư và mandat viết tên người Quản-lị:

M. ĐỨC, professeur Villa des Roses, Yên-Khé Phù-Lý — Tonkin. Các bạn nên giữ mãi tờ chương trình này đã đăng trong báo chí. Chúng tôi chỉ thông tin các bạn biết trong thời hạn rất ngắn thôi. Bắt đầu từ Décembre 1937 giá phép tăng gấp rưỡi.

ĐỒNG BỆNH

HÀI KỊCH BA HỒI MỘT CẢNH của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo)

ÔNG VĂN — Vâng, cũng được (ông Đán nằm xuống ghế nệm dài) lác duỗi thẳng chân ra. Thế. Nhắm mắt lại. Không ngủ nhưng cũng nhảm nhất làm như ngủ. Thôi, bác nằm nghỉ, tôi vè nhé. Nhờ hai giờ sau lui uống một thia nữa, một thia thứ thuốc tôi đưa cho bác lúc nãy ấy mà... Chỗc tôi bảo cháu mang thuốc tiêm sang cho bác. Đưa cả người infirmier sang nữa. Với lại đem lê táo sang bác xoi.. Phải ăn nhiều oa quả mới được... À, bác vẫn ăn cơm rau thôi đấy chứ... Nhờ nhé, rất kiêng thịt, cá, mỡ màng.

ÔNG ĐÁN — Vâng, tôi ăn cơm toàn với rau đậu.

ÔNG VĂN — Thế thi tốt lắm. Thôi, tôi yè đây.

ÔNG ĐÁN — Mỗi bác ngồi chơi đã.

ÔNG VĂN — Thôi, tôi vè... Nhờ hai giờ sau uống thuốc.

ÔNG ĐÁN — Vâng.

ÔNG VĂN — Kiêng thịt, cá, nhất là mỡ.

ÔNG ĐÁN — Vâng.

ÔNG VĂN — Ăn cơm với rau đậu.

ÔNG ĐÁN — Vâng.

ÔNG VĂN — Thôi, chào bác.

ÔNG ĐÁN, ngồi dậy — Xin...

ÔNG VĂN — Áy cù nãm. Nhờ ăn nhiều hoa quả.

ÔNG ĐÁN — Vâng.

ÔNG VĂN — Thôi, chào bác nằm nghỉ, tôi vè.

ÔNG ĐÁN — Không dám, chào bác.

ÔNG VĂN, ra đến cửa — Nhờ hai giờ sau uống thuốc.

Ông Văn ra

LỐP VII

ÔNG ĐÁN rời BÀ ĐÁN,
SUNG, THỰC

ÔNG ĐÁN, ngồi dậy nhìn ra cửa, rồi đứng lên, đánh diêm hút thuốc lá, mỉm cười — Đáng lẽ mình phải kiêng thuốc lá kia đấy... Thuốc lá hại thính kinh. (suy nghĩ) Bao giờ

đến kết cục?

BÀ ĐÁN, ở buồng bên bước ra, ngơ ngác nhìn — Bác nghỉ về rồi à?

ÔNG ĐÁN — Bác nghỉ về rồi.

BÀ ĐÁN, nhìn xuống đất — Giời ơi! nhà với cửa! (gọi) Súng!

Súng ra.

BÀ ĐÁN — Thu don đi, chứ đẽ mà chờ đấy à?... Khô quá, tôi cũng đến chết với ông...

ÔNG ĐÁN, đưa mắt ra hiệu — Bà lôi thôi lắm. Bà không nhớ tôi ốm à.

Súng với nhặt những mảnh vỡ.

BÀ ĐÁN — Nhưng ông điện cũng phải vừa vừa chứ thì thầy trò tôi mới kịp thư don. Ai lại mới từ sáng đến giờ đã hai con rồi.

ÔNG ĐÁN, gắt — Bà lôi thôi lắm.

Ông Đán vùng mở cửa ra đi.

BÀ ĐÁN — Đấy, mày xem, Súng à, ông rồi ra đến điện thật mất thôi.

SUNG — Vâng, bầm bà tha tội cho con, chứ không khéo ông điện thay rồi.

BÀ ĐÁN — Cậu cứ sáng nay có xơi cơm nhà đấy chứ?

SUNG — Bầm bà, con cũng không thấy cậu con dặn gì. Thế thi chắc cậu con xơi cơm nhà đấy à.

Có tiếng chuông điện.

BÀ ĐÁN — Mày thu don mau cắt xuống nhà, chẳng khách đến chơi kia kia. (Nói một mình) Hay lại ông nghị đấy? (gọi) Thực, ra mở cửa.

Thực vào.

THỰC, mở cửa — Lay bà a.

TIẾNG BÀ HAI, ở ngoài — Bà có nhá không?

THỰC — Bầm, có a, bà con có nhá a.

Thực ra. Súng cũng mang thùng mảnh vỡ.

LỐP VIII

BÀ HAI, BÀ ĐÁN

BÀ HAI — Lay bà a.

BÀ ĐÁN — Không dám, lay bà a.

BÀ HAI, cười — Hé hé hé hé. Sắp sửa đi thi vua.

BÀ ĐÁN — Cái gì thế, bà? Sắp sửa gì thế?

BÀ HAI — Còn sắp sửa gì nữa! Đò nấu chứ còn gì nữa? (ha giọng) mười phần xong đến tám, chín rồi.

BÀ ĐÁN, vui mừng — Chứng bà nói chuyện việc hôn nhân của cháu Hương?

BÀ HAI — Vâng, chứ còn chuyện gì nữa. Buồn cười lắm bà a, lại chính ông nghị gợi ra trước.

BÀ ĐÁN — Chính ông nghị gợi ra?

BÀ HAI — Vâng. Tôi hôm qua tôi lại chơi đằng bà nghị. Bà nghỉ đi vắng, chỉ có mình ông nghị ở nhà. Tôi chưa dám động gì đến việc cười xin, chỉ nói chuyện về bệnh trạng ông nhà. Thế rồi ông nghị ngầm nghĩ bảo tôi: « Giá được cái Lan nó về làm dâu ông ấy đè nó trong nom săn sóc cho ông ấy thì ông ấy mới khỏi được ». (tư rời) Ông nghị kêu bà không biết chiều ông thô.

BÀ ĐÁN, cười — Ai mà chiều được. Muốn chiều, lấy vợ lẽ về để nó chiều cho.

BÀ HAI — Thế rồi ông ấy phản nán với tôi câu này, bà a. Ông ấy bảo kề cậu Hương thì tính nết cũng khá, mà hai nhà chơi thân với

nhaу, kề thì thông gia với nhau rất nên. Nhưng hôm ông thông sang chơi có nói chuyện đến cậu Hương, thì ông nghị lên cơn mè, thành thử ông thông tưởng ông nghị không bằng lòng. Bà nghị cũng bảo ông nghị rằng ông thông giận ông nghị lắm. Thế rồi ông nghị thi thầm bảo tôi rằng có lẽ vì tức giận bạn mà ông nhà ốm.

BÀ ĐÁN — Ông nghị bảo thế à, thưa bà?

BÀ HAI — Vâng. Tôi liền nói hùn mãi vào, tôi bảo hai nhà chơi thân với nhau như thế mà chả thông gia với nhau thì rất đáng tiếc. Rồi tôi khen mãi cậu cử nhà, tôi lại khen lấy khen để cõ Lan. Về sau tôi bảo ông nghị rằng để tôi nói với ông thông bà thông, chứ chả khi nào ông thông lại giận ông nghị. Ấy, câu chuyện đến đấy thì tôi vè, vì ông nghị có tê-lê-phôn gọi.

BÀ ĐÁN, hí hửng — Chả nói giấu gì bà chí cõ Lan mà lấy được thông Hương nhà tôi thực là nó tốt số lắm đấy.

BÀ HAI — Vâng, chứ gì!

BÀ ĐÁN — Không phải là tôi khoe khoang con tôi, nhưng nó ngoan ngoãn nết na lắm kia, bà a.

Sữa NESTLÉ

Hiệu con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN: cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, v.v.
Ở Trung-ký, Bắc-ký và Cao-Mèn

BÀ HAI — Vâng, chính thế. Với
lại, vì thế tôi mới nhận làm mối
chứ.

BÀ ĐÁN — Thục, pha nước mày.
Tiếng da ở nhà trong

BÀ HAI — Thôi, xin bà chờ
cho. Tôi phải chạy đi dỗng này
cố chút việc cần.

BÀ ĐÁN — Ấy, bà ngồi chơi xơi
nước đã chứ.

BÀ HAI — Quả thực tôi bận, bà
cho khi khác? Tôi chỉ kịp tạt vào
đây báo cái tin mừng với bà mà
thôi. Thôi, lay bà a.

BÀ ĐÁN — Tôi không dám. Cám
Ơn bà nhé. Tôi việc trăm năm của
hai cháu, chúng tôi nhớ cả ở bà
đấy (ha giọng). Chả nói giấu gì bà,
hai cháu cũng tra nhau lắm.

BÀ HAI — Hé hé hé hé, thế thi
càng hay. Thôi, lay bà a.

BÀ ĐÁN — Không dám, lay bà a.
Bà Hai ra.

LỐP IX

BÀ ĐÁN, SUNG, rồi THỰC

BÀ ĐÁN — Sung!

SUNG — Da!

Sung vào

BÀ ĐÁN — Mày có biết ông đi
đâu không?

SUNG — Bầm, chắc ông con lại
sang ông tham Tiến hay bên ông
hắn Song hay là bên ông..

BÀ ĐÁN — Mày đi tìm ngay ông
về cho tao.

SUNG — Vâng.

Sung ra.

BÀ ĐÁN — Chuyện này thì thế
nào cũng khỏi hẳn bệnh. Hừ! mưu
mẹo thế mà khai!... Thực chả ai
ngờ!... Nhưng mình phải... (phá lén
cười) Hí hí hí!... Được rồi... (lại
cười) Thực!

Thực vào.

THỰC — Da!

BÀ ĐÁN — Mày sang ông nghị
xem có cậu cứ ở bên ấy không,
mời về tao hỏi tí việc.

THỰC — Vâng.

BÀ ĐÁN — Nói cậu về ngay.

THỰC — Vâng.

Thực ra,

LỐP X

BÀ ĐÁN rồi ỐNG ĐÁN

BÀ ĐÁN — Người la! Suốt đời
tức nào cũng bày mưu lập mưu, từ
việc lớn đến việc nhỏ. Mà mưu mưu
thì lầm khi trẻ con quá đi mất.

BÀ ĐÁN — Ông nghị ông ấy bảo
ông ấy không thông gia với một
người mắc bệnh thần kinh.

ỐNG ĐÁN, trợn mắt — Ông ấy bảo
thế? Thị chia sẻ ông ấy mắc bệnh
thần kinh, chứ ai mắc!... Vô lý! vô
ly quá! (cầm dây, chén ném rõ
loảng soảng) Vô lý quá!

BÀ ĐÁN, sợ hãi — Ô hay, ông sao

ông đừng quen tay nữa cho tôi nhờ...

ỐNG ĐÁN, gắt — Nhưng đầu đuôi
thế nào, nói cho tôi biết đã.

BÀ ĐÁN — Thị đã bảo ông nghị
bà nghị rất muốn gả cái Lan cho
thằng cù. Ông bà ấy yêu thằng cù
lắm, ông bà ấy nói hồn tin với bà
Hai thế.

ỐNG ĐÁN, sung sướng đứng dậy

— Thế à! Ồ thế à! Ủ, có thể chứ
(cầm chén, đĩa đập loảng soảng) Ủ có
thể chứ!

Cửa mở toang ra, ông
nghị Văn chạy với vào.

LỐP XI

Thêm ỐNG VĂN

ỐNG VĂN, luồng cuồng — Lại đập
rồi. Đã dặn sau hai giờ phải cho
ông ấy uống thuốc! Hẵn lại quên
rồi. Khồ khồng!

Hạ màn thực mau
Hết hồi thứ hai

HÒI THÚ BA

Văn cảnh trên

LỐP I

ỐNG NGHỊ VĂN

ỐNG VĂN — Quái! thẳng Súng
sai đi mãi không thấy về, từ đây
đến hiệu thuốc làm gì mà đi lâu
thế? (mím cười lục phủ) Xem nào!
Thầy thuốc có kèm mình không
nào! Đã bảo mình cứ xem sách
tra khảo mà chữa lấy vẫn hơn.
Hừ! thầy thuốc chữa mấy tháng
không ăn thua, bây giờ mình chữa
cho bác Thông, lại nhân thè chữa
luôn cho mình, thì cả hai cùng sắp
khỏi rồi. Học nhiều mà làm gì!
(có tiếng cười nói ở ngoài cửa) Tiếng
ai như tiếng cái Lan... Ủ, phải rồi.

TIẾNG HƯƠNG, ở ngoài cửa —
Thì cô hãy vào chơi.

TIẾNG LAN — Thôi, xin anh dè
em về.

TIẾNG HƯƠNG — Mời em vào
chơi một lát đã. Bây giờ chúng
mình đã là fiancés rồi, em còn giữ
gin làm gì. Vào chơi chóng anh kề
hết sự bí mật của cái bệnh Neurasthenie
cho em nghe.

VĂN (chau mày) — Những sự bí
mật của cái bệnh neurasthenie?

TIẾNG LAN — Vâng thì vào chơi.
Nhưng anh đừng giấu em một tí
giấy đấy nhé. Bệnh của bác thế nào
lại là một sự bí mật được, anh phải
kể hết, như anh đã hứa đấy.

VĂN — Bệnh bác Thông là một
sự bí mật! Lạ chưa? (chạy ăn
sau cái màn dày, gần chỗ bàn giấy).

Hương, Lan vào.

(Còn nữa)

Khái-Hưng

VỪA IN XONG 10 VẠN SÁCH ĐỂ TRUYỀN BÁ CÔNG ÍCH CHO QUỐC DÂN

AI MUỘN XIN BIẾU

Cơ-Quan Bài-Trù Hoa-Liễu chuyên chữa bệnh phong tinh được phép thành lập từ 20 Mai 1936, quốc dân ai nấy điều rõ. Hiện nay có
nhiều chi-diểm đại-lý đã lan khắp mọi nơi, chuyên bán những dược phẩm như thuốc số 666 (Antiblenno 666, 0p50) chữa bệnh lậu khôi
trong 6 ngày; số 915 (Antispilo 915, 1p00) cải tử hối sinh bệnh giang-mai trong 24 tiếng đồng hồ; thuốc 112 (Antipolymerobius 112, 1p00)
chữa khôi bệnh di dai đặc ra dây như sợi chỉ trong 7 ngày; thuốc số 301 (Antichancro 301, 1p00) chữa khôi bệnh Hạ-cam trong 48 tiếng
đồng hồ, và còn nhiều những thứ thuốc như Antifluor blanc 450, Fortigrossesse 806; Antihéreditvénérien 4.220, génitoreconstitua 1210,...
chữa những trăm nghìn bệnh hiểm nghèo của các bệnh phong tinh phát ở khắp các người lớn, trẻ con, đàn bà, đàn ông. Cơ-Quan Bài
Trù Hoa-Liễu vừa trích tiền quỹ ra in 10 vạn sách chuyên nói căn nguyên các bệnh phong tinh, cách chữa, cách dùng thuốc, để phát
không cho ai nấy điều biết cách để phòng giàn dj... cách chữa ít tiền và khôi hẳn. Vậy ai cũng nên lấy ngay một quyển đó làm
cầm nang để dễ phòng mỗi khi cần dùng đến. Muốn lấy sách của Cơ-Quan Bài Trù Hoa-Liễu xin đến những nơi sau này:
Hanoi, 15 phố nhà Chung, Halphong, 37 Phố Cầu-Đất, Namdinh, 28 phố Champeaux, Hué, Thanh-Niên 43 Phố An-Cựu Thaibinh, 97 Jules Piquet,
Vịnh, 59 Maréchal Foch, Camphamine, Phạm-quốc-Toản École Đồng Văn, Phú-nho-Quan Thành-phát Commercant, Thanh-Hóa 72 Route Bến-Thúy et 6
Grand'Rue Halduong, 25 Maréchal Foch, Ninh-Binh, 41 Rue du marché, Việt-Trì Đặng-Bình-Chiến Rue Việt-Lợi.

HÔM ấy ngày thứ hai, nên ít người đi xem. Trước cửa rạp chớp bóng Pathé chỉ lờ thør có dám bấy cậu học sinh đứng nghênh đầu nhìn mõi cài quảng cáo lớn trên tường. Một hai người lính tẩy đí vờ vắn, miệng ngậm thuốc lá, tay dùt túi quần, điệu bộ lơ đãng và buồn bã, hình như họ không có cuộc đí chơi gì nữa, nên bất đắc dĩ phải đí xem chớp bóng vậy.

Khi tôi bước vào trong rạp, giờ hâng còn sớm. Tuy vậy hàng ghế « lò » và hâng nhất cũng đã đông người ngồi, toàn là người Pháp. Tôi đí vào dãy ghế hâng nhì, chọn một chiếc ghế ở giữa. Tất cả dãy hòn một chục người ngồi yên rã, rác cùng một hang với tôi.

Lập tức, tôi chú ý đến một người dâm ngồi cách tôi mấy ghế, đang quay sang phía bên nôi chuyện với một cô gái nhỏ. Cái cảm tưởng tôi có trước nhất là sự ngạc nhiên. Một người Pháp, mà lại một người dân bà, ngồi ở hâng nhì lân với người Annam! Tôi tự hỏi tại sao người dâm ấy lại không lấy vé lô, hay ít ra vé hâng nhâi, để ngồi chung với những người Pháp sang trọng mà tôi thấy bệ vệ và mẫn nguyễn trên các dãy ghế kia? Chúng ta quen nhìn thấy người Pháp ngồi ở hâng trên, đến nỗi tôi không thể tưởng tượng được rằng họ có thể ngồi ở các hàng dưới. Cũng không một lúc nào tôi có cái ý tưởng rằng người dâm kia không có dù

tien đí trả cái vé hâng nhâi.

Tôi nhân thay, cũng như tôi, những người Annam ngồi chung quanh đều tò mò nhìn vào người dâm. Nhưng họ nhìn một cách sống sượng và chăm chú quá; trong những con mắt đó, đôi khi lại thoáng qua một tia lãnh đạm và ác cảm nữa.

Người dân bà Pháp hình như cũng nhận thay thế, nên bà ta như thu mình cho nhỏ bé lại, và luôn luôn cúi mặt xuống tờ chưong trình đí trên lòng. Cô bé què ở trên ghế bên cạnh quay lưng lại màn ảnh, chói đứa với cái mũ da của mẹ. Cô thỉnh thoảng cất tiếng cười và huýt sáo miệng; lúc ấy bà mẹ vội vàng đưa mắt nhìn quanh, rồi ra hiệu bảo con im. Và cái nhìn của bà ta rực rỡ, e lệ quá, khiến tôi ái ngại và cảm động.

Đột nhiên, tôi tin chắc rằng người dân bà đó, và đứa con, mới ở Pháp sang bên này. Thật phải. Vì bà ta có cái vẻ la lùng bõ ngõ của một người mới bước chân đến một nơi xa lạ, chung quanh những người khác giống không hiểu minh. Và cái vẻ rực rỡ, nhẫn nhahn mà ta không thấy ở nhiều người dâm đã sống lâu ở bên này.

Tôi ngâm nhìn bà ta với một cảm tình chân thật mà tôi không ngăn cấm được. Bà ăn mặc rất giản dị, toàn một màu đen. Cõi lõi bà đẽ tang. Tang cha me, người thân thích hay chồng? Không biết tại sao, tôi chắc chồng bà đã mất,

TRUYỆN NGẮN của THẠCH-LAM

đề lại cho bà cõi gái bé kia. Mỗi khi cõi bé quay lại phía bên này, tôi lại nhận thay hai người — hai mẹ con — giõng nhau quá: cũng cái khuôn mặt trái soan, những mõi tóc vàng, và nhất là đôi con mắt to, đưa chậm chạp, lúc nào cũng như nhìn ra ngoài xa.

Một võ buồn lồng lẽ và trầm mặc phảng phất trên nét mặt người dân bà đó. Thỉnh thoảng bà ôm lấy con ghi chát vào lòng, như se lại trước cái ác cảm mà bà thấy ở chung quanh. Hai mẹ con thủ thỉ với nhau những câu tôi không nghe rõ, nhưng tôi đoán đây võ mến yêu và dâm lầm.

Khi trong rạp tôi đí, tôi cũng không nghĩ đến xem phim nữa. Bao nhiêu chú ý của tôi đều đặt vào người dân bà. Trí tôi tưởng-tượng cái dâm của bà ta, một người dân bà hâng trung lưu bên Pháp, một người làm công có lõi, vì chồng chết nên chán nản sang thuộc địa đí xa mà quên đi. Tôi cảm thấy bà ta trơ trọi quá, bõ ngõ quá ở nơi xa lạ này. Tôi hiểu cái buồn và cái lạnh lẽo của bà, lúc này có lõi đang mơ màng nghĩ đến quê hương ở tận bên kia, cái lảng nhở sườn dồi, cái chuông nhà thờ cao trên bụi cây, cánh đồng cỏ mây con bò đủng đỉnh, bên cái suối trong mà bon chi em bạn cùng làng đang quỳ đập quần áo trên bán già. Tôi đã đọc nhiều tiểu thuyết của người Pháp quá, nên có thể

tưởng tượng được rõ rệt cái dâm của người bên ấy. Cho nên tôi hiểu cái nỗi nhớ thương quê hương xít sở của bà.

Cõi lõi bà quen như ở bên Pháp, nên mới lấy vé hâng nhì. Có lõi bên ấy, hâng nhì đối với bà là to rồi. Bởi thế, bà không biết ở xứ thuộc địa này, một người dân bà Pháp không baó giờ lấy vé hâng ấy, đí ngồi lân với những người Annam chúng tôi. Tôi muốn bảo bà rằng: chõi ngồi của bà không phải ở đây. Ở những dãy ghế trên kia, giữa đám người kia là bình đẳng với bà.

Khi đèn bật sáng trong giờ nghỉ, bà giặt con đứng dậy, lách khe ghế di ra. Đến trước mặt tôi, bà nhìn tôi một cách dịu dàng, và rất lè phép:

— Xin lỗi ông.

Gióng nói của bà ngọt ngào, không có chút gì là kiêu ngạo. Tôi ít khi được nghe một người dâm nói với mình lè phép như thế. Tôi chợt nghĩ đến cái lõi độ nhã nhặn của người Pháp, của những người Pháp thật, những người Pháp chưa bị cái hoàn cảnh bên này lầm xó dì, cái lòng nhân từ rộng rãi, cái tình cảm dồi dào của người dân bà Pháp, lúc nào cũng sẵn sàng tha thứ và cõi minh trên những nỗi đau khổ của người ngoài. Và tôi thấy cái ý muốn được thân thiện, hiểu biết những người dân bà ấy.

Chỉ giúp mười điều làm massage tư ý làm lăg cho người thêm đẹp. Mọi các bà các cô lại xem các máy Âu-Mỹ tò sùa đẹp người.

Mời Tiêu-Thư lại MỸ-VIỆN AMY tò sùa

Soins de beauté anglais et américains — Massage et maquillage modernes, élégants

Biểu một hộp kem, phấn, cõi son hay brillantine : Oyster (Con hến) Houbigant, Tokalon, Cheramy, Lentheric, Coty, Forvil, Rosémail, Eclador, Cutex, Luxuria, Lesquendieu, Klytia, Innoxa, Simon Ricils, Rimmel hay Roger v. v. nếu mua từ 0p00 giờ lên. Răng sùa thêm trắng bóng đẹp, bằng máy và Email-dent : Răng den đánh trắng bằng máy và Email-dent : rât trắng đẹp bóng, đánh rất êm. — Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2p00, 3p00 một hộp — Dùng phấn lai xoa hóa chất này, da không khô bạc, nước da tươi mịn mãi. Tóc giả, ruộm tóc den, hung và bạch-kim, tóc rụng, rụng lông, gùn, lông mì dài cong chứng cõi (khôi nhän, không cần vết thâm, không phát lai), nốt sần nõi mặt, đeo giá 1p, 2p, 3p, một hộp. Nổi ruồi, hột cơm, răng trắng, nõi da, 0p50, 1p, một hộp — Trí da rã, nước nhõ mắt den sáng, đeo giá: 1p, 2p, một hộp — Thuốc trẽ dep lai troi da, xanh tóc, (võng) 2p, 3p, một hộp — mâu phấn, mâu da, lõa dùm rất hợp. Dip, dao, kéo, Massocin 1p50, mâu na cao-su, đồ uốn tóc giá 3p80, 8p00, 26p00, rât đú đõ sùa sắc. Mây uốn lông mì 1p00. Hàng mới giá hạ.

Ở xa xin gửi linh hóa giao ngán, tay hàng ở nhà giày thép hag ga rồi trả tiền tại đây. Hỏi gi xin kèm tem đí trả lời.
Chuyên tò sùa và bán ở MỸ-VIỆN AMY 26 Phố Hàng Than, Hanoi

Tôi theo ra ngoài rạp, thấy hai mẹ con bà đứng ở đầu hè, nhìn mặt nước hồ Hoàn-kiếm phảng phất như tấm gương. Trong đám người đi xem, không ai để ý đến bà ta cả.

Một đứa bé con bán kẹo, lầm lết nhìn quanh để tránh thay cảnh sát, chạy đến gần bà giờ hộp kẹo ra trước mặt cô bé. Tôi nghe thấy tiếng cô bé dỗi mua, rồi bà ta chọn mấy cái kẹo trong hộp đưa cho con. Vừa giờ vi lấp nấp, bà hỏi thăm bé bán kẹo:

— Bao nhiêu?

Đứa bé giờ ba ngón tay ra hiệu,

xa. Bà ta hơi ngạc nhiên nhìn theo, và nét mặt lại trở nên buồn như cũ.

Tôi từ nhiên đem lòng thương mến người dân bà Pháp ấy. Cái vẻ buồn rầu ám thầm của bà làm cho tôi cũng buồn láy. Tôi mơ màng ao ước người Pháp nào cũng tốt như bà: chúng ta sẽ yêu mến nước Pháp đẹp đẽ và rộng lượng kia bao nhiêu, và hai giống người khác nhau trên trái đất này sẽ hiểu biết nhau như anh em một nhau.

Lúc chớp bóng tan, trời bắt đầu mưa bụi và gió lạnh. Thấy hai mẹ

tức không duyên cớ.

Một buổi chiều, mấy tháng sau, tôi ở trong một hiệu thuốc tây đây. Bên hè hai chiếc xe tay vita đỡ, một người đàn béo tốt và một cô gái bước xuống. Tôi sắp bước đi, bỗng nghe thấy người quát bằng tiếng ta hơi sôi:

— Xin cái gì nữa, đồ bù dù!

Tiếng nói hơi quen quen làm tôi quay lại: tôi nhận ra ngay là người dân bà đã gặp trong rạp chớp bóng. Nhưng không phải là người đàn ngày trước nữa: bà này là một bà đầm béo tốt, mặt đỏ lèn vì giận dữ, đôi lông má co lại, đang xua đuổi mấy đứa trẻ ăn mặc bẩn thỉu xung quanh bà xin tiền:

— Allez, đi!

Cô bé con cũng níu lấp áo me, giờ chán dá về phía những đứa trẻ khốn nạn kia, mồm máng cầu mà có lẽ cô đã học được của anh bối:

— Cút, con khỉ...

Rồi cô dẫu môi khinh bỉ và ghê tởm, lấp mũi xoa che mũi và quay mặt đi.

Tôi cũng quay đi, trong lòng bức tức và khó chịu. Một mối tức giận ngấm ngầm trong lòng tôi khi nghĩ đến người dân bà ác nghiệt và hay gắt gông kia, lúc nào trêu, miệng cũng sẵn sàng những câu chửi đối với người hèn kém, đối với người Annam mà bà học thói khinh bỉ đã quen. Và cô bé gái kia đáng lẽ có thể trả nên một người nhân từ và hiền biết, cô sẽ noi theo cái gương xấu người mẹ đã phô ra trước mắt.

Tôi buồn rầu nghĩ đến hai mẹ con người dân bà Pháp nhún nhường và lễ phép mà tôi đã gặp một buổi chiều cách đây chẳng bao lâu.

Nhưng tôi không thấy bắn khoan như trước nữa.

Thạch Lam

mặt cười sung sướng:

— Ba xu, bà đầm!

Nghe câu trả lời của đứa bé, tôi thấy bà ta mỉm cười, lấp lấp xoa dầu nó và hỏi bằng tiếng Pháp:

— May không lạnh ư, con?

Đứa bé nhẹ rằng cười, lắc đầu rồi vội chạy vào chỗ tôi vì nó đã thấy bóng thấy cảm sát ở đằng

con bà lùi thủi đi trên con đường vắng, tôi chỉ muốn chạy theo nói cho bà biết cái cảm tình đầm thắm của tôi, sự kính trọng của tôi trước một sự đau đớn, lòng mến yêu của tôi đối với một lòng nhân từ. Tôi lặng yên đứng nhìn theo đến khi hai người đi khuất vào bóng tối, rồi tôi thong thả trở về, trong lòng thấy bắn khoan, bức

Hàng nghìn thiếu phụ đã tìm thấy hạnh phúc và ái tình nhờ ở cách gián dị này. Vì thế mà các thiếu phụ có được nước da đẹp đẽ của một thiếu nữ mà đàn ông rất yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà các cô nên đánh kem Tokalon (màu trắng, không có chất nhũn) lên mặt và chờ thời sẽ có một sắc đẹp thiên nhiên, và nhờ thế mà phấn đánh được đều, không bết lại thành tầng. Trong kem Tokalon (màu trắng) có chất kem thật tươi tốt, có dầu olive, cũng là nhiều chất bơ và làm cho trắng. Những chất ấy làm mất những tàn nhang làm cho các lỗ chân lông se lại; và chỉ trong ba ngày làm cho da để xáu xí đến đâu cũng trở nên tươi tắn, mịn màng và đẹp đẽ. Ngày hôm nay các bà các cô hãy nên bắt đầu dùng kem Tokalon (không nhũn), là thứ bơ dưỡng cho da đẽ. Thứ kem đó đã giúp cho nhiều thiếu nữ chiếm được tình yêu đương của vị hôn phu mình.

**ĐẠI LÝ: F. Maron A Rochat et cie
45 Boulevard Gobelin — HANOI**

Nhiều Hàng mùa thu và mùa đông mới sang
Đủ mặt hàng tơ, lụa, len may
áo và manlæux đủ các kiệu,
các màu rất nhã và hợp thời
Nhưng toàn tơ tuyệt đẹp
Hàng tây hàng ta và hàng
nội hóa

CÓ BÁN ĐÙ LEN, GIẠ, ĐÈ MAY QUẦN ÁO TÂY.
Xin mời đến xem mẫu hàng.
Viết thư thương lượng cho

MAI-DE

26, Phố hàng Đường
HANOI

MỘT ÔNG THẦY BÓI ĐẠI TÀI...

Chỉ xem chữ ký mà đoán được tính tình người ta. Ai muốn hiểu đời dễ vâng tương lai mình ra sao, chỉ cần gửi chữ ký tên mình, tuổi và kén theo ngân phiếu 7 hào hoặc 15 tem 5 xu cho Mtre Khánh-sơn boite postale 94 Hanoi trong 7 hôm sẽ rõ. Thân thế từ nhỏ đến già, vợ con, cửa cải, tình duyên, con cái, kẻ thù, bệnh tật. Ở gòi xin mời lại (28 hàng bán trên) Bourrin.

Cours de graphologie par correspondance. Học xem triết-lự bằng cách gửi thư, chóng biết xem, vì chính Mtre Khánh-sơn đã đào tạo ra M. Nguyễn-huy-Yến ở Nam-ký, M. Ngô-vi-Thết cùng mấy thầy nữa mới ra đời.

THOAT LY

TRUYÊN DÀI của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo)

UANH cái bàn ăn
giải chiếc khăn sơn
màu vàng kẻ rọc
và vẽ hoa xanh, già
đinh ông phán
dang ngồi ăn cơm. Hồng liếc
thấy các món ăn đã hầu tàn, và
ông phán đã dùng đến món chuối
tráng miệng. Nghe tiếng Hồng
chào, ông không ngừng đầu lèn,
thản nhiên hỏi:

— Đã về đây à?

Bà phán thi gọi Nhài lấy dưa
bát:

— Đề chí ấy ăn cho xong bữa,
cả nhà cũng vừa ngồi vào bàn
dãy thôi, chị ạ.

Rồi chừng thấy câu nói của
mình hơi vô lý, bà bảo lấy tiếp
thêm một khúc cà kho và một
đĩa dưa. Hồng vẫn chắp tay
đứng yên lặng nhìn mọi người.

— Thế nào, chị đã sắm đủ các
thức rồi đấy chứ?

Bà dùng cả đôi mắt cười nhẹo,
và cặp môi mõng khít nhách ra
hai mang tai để làm tăng cái
nghĩa mỉa mai của câu nói mà
bà cho là chua chát lắm. Chừng
sợ Hồng không hiểu thấu, bà
giải thích thêm:

— Các cô bây giờ văn minh
quá, đi sắm lấy đồ cưới cho

mình. Chứ ngày tôi lấy thầy... (bà
đã theo các con chồng mà thay
tiếng thầy và o tiếng cậu, tuy bà
biết tiếng cậu lợi cho bà hơn nhiều
lắm: có lẽ vì bà
thấy cái danh từ « cậu mơ » không
còn đượç tự nhiên, và thích

hợp với cái tuổi khá cao của
hai người nữa). Bà liếc mắt nhìn
chồng mỉm cười nói tiếp:

— Chứ ngày tôi lấy thầy, ông
bà sắm cho hết, tôi chả biết một
li gì về việc cỗ bàn, cười xin.

Hồng tức nóng bừng mặt.
Nàng còn lạ gì việc cười xin của
dì ghê, của người vợ theo ấy.
Nàng đã toan đáp lại một câu
thực súc sác, nhưng một sự tui
cực làm cho nàng ứa nước mắt
đứng im: nàng cảm thấy nàng
cô độc quá. Người ta sắp về nhà
chồng thì nào cha mẹ, nào chí
em săn sóc đến từng lit từng tí,
nhưng đến từ cái chǎn, cái mản
cho chí cái gương, cái lược,
hộp phấn, lọ kem. Còn mình
thì chỉ một mình tự lo liệu
lấy. Nàng cũng tự biết thân
biết phận làm: Sợ khi về nhà
người ta nhèm nhuốc quá thì sẽ
bị người ta chê cười và khinh bỉ,
nên hai ba tháng trước đây nghe
bên nhà trai dục đích xin cưới,
nàng đã hết sức làm ra mặt chiêu
chuộng và phục tòng di ghê để
nhờ di ghê xin cha cho một món
tiền kha khá một chút. Quả nhiên
mưu mô của nàng đã có kết quả:
Hôm nàng xin di Hà-nội, di ghê
dưa cho nàng ba trăm bạc mà
bảo nàng rằng:

Các Ngày mua buôn hay mua lẻ các thứ pull'over,
maillot, chemisette v. v., xin đòi cho được áo
có dấu hiệu CéCé mấy thật là hàng tốt vì những áo
CéCé làm tại chính hiệu dệt CỰ CHUNG, một
hiệu có tiếng là làm hàng kỹ và tốt

CỰ CHUNG

100, Rue du Coton — HANOI

— Tôi đã cố xin cho chị ba
trăm, nhưng thầy bảo chỉ có hai
trăm thôi. Tôi phải bù vào một
trăm tiền riêng của tôi cho dù số
ba trăm đầy. Không tin chị hỏi
thầy mà xem.

Ông phán ngồi đối diện vợ liền
mắng át:

— May làm gi mà xin những
ba trăm? Sắm thi cũng sắm vừa
vừa thôi chứ. Tao tiền đâu mà
để mày trang sức như một bà
hoàng thế?

Rồi ông quay sang phía bà
phán, chau mày gắt:

— Tôi cho nó hai trăm là đủ
lắm rồi, sao bà lại còn cho riêng
nó một trăm nữa?

Bà phán cười:

— Nhưng chị ấy xin những ba
trăm kia!

Vừa nói bà vừa dút vào tay
Hồng ba tờ giấy bạc và tiếp luôn:

— Thôi ông ạ, người ta một
đời chỉ có một lần di ở riêng
thôi, ông cũng nên cho nó được
rõ ràng một chút.

Hồng cảm động, tuy nàng thừa
biết rằng đó chỉ là một lớp kịch
khéo bài tri.

Hôm nay nghe mấy lời mỉa
mai của dì ghê, Hồng càng thấy
rõ sự giả dối của người ấy đối
với mình. Nhưng nàng tự an ủi
nghĩ: « Vả lại người ta
yêu sao được mình kia chứ! »
Một câu mắng của ông phán làm
nàng giật mình, bất ngờ mừng:

— Con kia không ngồi mà ăn
cơm cho xong bữa đi à? Còn
dừng làm gi đấy?

Hồng sợ hãi khẽ thưa:

— Bầm thầy, con còn no lắm.

Bà phán biu môi, kéo dài từng
tiếng:

— Hay chị ấy chê cơm thừa
không thêm ăn? Vậy Thảo bö

dưa bát đầy xuống bếp dọn mâm
khác hầu chị, di con.

— Mặc kệ xác nó, nó chẳng ăn
thì đừng ăn!

Ông phán nói câu ấy ra chieu
bực tức, rồi đứng dậy vào phòng
trong để ngủ trưa theo đúng lệ
hằng ngày. Hồng ngược cắp mắt
oán trách nhìn di ghê. Bà phán
lại dấu dịa:

— Nói dùa đầy chứ, ăn cho
xong bữa đi, con ạ. Cò còn ăn
nhiều kia, ngồi xuống cùng ăn
với cô cho vui.

Thảo cười ranh quái:

— Bầm cô, chừng chị con đã
ăn quà trên xe hàng rồi.

Bà phán bắt các con gọi mình
là cô như Hảo và Hồng để người
ngoài khỏi phán biệt tiếng « mơ »
với tiếng « cô » mà biết rõ rằng
mình là thứ nhất. Như thế,
người ta sẽ tưởng rằng hai người
con riêng kia là con mình và
tiếng cô cũng chỉ như tiếng mơ
mà trong nhiều gia đình các con
dùng để gọi mẹ.

Bà phán cũng cười theo, bảo
con:

— Có là đồ quâ mỗ thi mới ăn
qua trên xe hàng như thế, phải
không chị Hồng?

Hồng không đáp, lắng lắng
qua biển cầu di xuống nhà dưới.
Bà phán gọi dứt lại bảo:

— Hồng, thế nhất định may
không ăn cơm, phải không?

Hồng câu tiết trả lời buông
sông :

— Không ăn!

Tức thi bà phán dǎn mạnh
bát xuống bàn kêu la ầm ĩ:

— À! con này giỏi thật! Nò
nói giọng một giọng hai với tôi!.
Cho mày di Hà-nội đê mày học
lấy những tinh nết vở phép vở
tắc ấy phải không, con kia..

Sắp xuất bản

tập thơ

bên đường

tủ sách « NGÀY MỐI »

In giấy Bouffant : 0\$50

của Lữ-giang

Hay có sắp đi ở riêng ở tây rồi
thì cô định vượt quyền tôi ngay
từ bây giờ đấy?

Ông phán nằm trong phòng
ngủ, thét ra:

— Bà cứ dề mặc xác nó, có
được không? Hoài hơi mà dạy
bảo cái con người rắn mặt rắn
mày ấy, cái đố khốn nạn ấy.

Bà phán được thè, gào càng to:

— Nhưng không dạy bảo, rồi
thì về nhà người ta nó bèn xấu
hết nhuốm tôi cơ.

Tý và Thảo nghe mẹ mắng
nhiec chị, vui thích nháo nhau
khúc khích cười.

Trong khi ấy thì Hồng nghiêm
nhiên đứng múa nước vào chậu
thau để rửa mặt, dáng điệu thận
nhien và bình tĩnh. Những tần
kịch gia đình phu thế, nhắc đi
nhắc lại trong đời nàng đã co
tới hàng trăm hàng nghìn lần,
và chỉ còn làm cho nàng khó
chịu trong giây lát mà thôi, rồi
vì thói quen nàng lãnh đạm
quen đi ngay.

VII

Từ đó, bà phán càng cay
nghẹt đối với Hồng. Hình như
bà thấy Hồng sắp thoát ly sự áp
chế của mình thì bà cố hành hạ
vợt vát kéo lại: Còn mươi hôm
nữa Hồng sẽ không ở hẳn dưới
quyền bà. Chỉ nghĩ tới điều đó,
bà cũng dù tức lộn tiết lên rồi.

Hồng lại như khiêu khích
thêm: «Lúc nào nó cũng nhơn
nhơn xác mặt tự phụ của nó
lên». Câu mắng ấy đủ tỏ lòng căm
giận của bà phán mà cũng tả
được cái thái độ của Hồng trong
mấy ngày sau khi ở Hà-nội về.
Hồng không tự phụ, nhưng nàng
cố nặn sự lãnh đạm, thận nhiên
của mình ra. Có khi nàng dề bà
phán nói luôn trong một giờ,
không dập lại, không cãi lại nửa
lời, vẻ mặt tươi tỉnh, hờ hờ
nữa. Thấy thế, bà phán càng uất
lên.

Nhưng ông phán thì đã bắt
đầu khó chịu, vì ông đã hơi nhìn
rõ sự ức hiếp thái quá của vợ
và sự khuất phục hoàn toàn của
con. Đàn ông nồng nỗi, hiểu sao
được lòng thâm trầm của đàn
bà. Cái dáng điệu, những cử chỉ
mà ông phán cho là nhu mì,
khuất phục, ông có ngờ đâu
rằng đó chỉ là sự khiêu hấn.

Một hôm, giữa một tần kịch
như thế, ông phán ở tòa vè. Vẽ
mặt ông mỏi mệt buôn rầu.
Lưỡng quyền của ông hồng hồng
trúng đở trên hai cái má gầy và
sâu. Cặp mắt ông lờ đờ nhìn
thẳng khi ông đi qua phòng
khách dề vào phòng trong, như
không trông thấy bà vợ ngồi
chém chệ trên sập gu, và tai
không nghe thấy tiếng thét bô bô
của bà ta.

Thấy cha về, Hồng lặng lẽ
xuống nhà sắp cơm, dề mặc dù
ghé ngồi gào một mình.

Lần đầu, ông phán lên tiếng:

— Bà ơi! Tôi xin bà đi.

Câu khuyên can của chồng
như gào dồn tưới vào đồng lúa,
bà phán càng gào to hơn, hai tay
dập xuống sập ầm ầm. Chẳng
đứng được ông, phán thán đến

bên vợ thi thăm nói vào tận tai:

— Nó chết rồi!

Bà phán kinh ngạc, miệng há
hở:

— Ai? Ai chết?

— Thắng Thân ấy mà!

— Thắng Thân? Thắng Thân
nào?

— Chồng con Hồng ấy chứ còn
ai nữa.

Bà phán không giấu nổi sự
sung sướng bồng bộ:

— Thế à? Thắng chồng nó chết
rồi! Nào, xem nó có còn tự phụ...

Ông phán thở dài, yên lặng
quay đi. Cứ chỉ ấy vụt nhắc bà
phán nhớ đến lòng thương: bà
hối hận, tự thận.

— Khô! nhưng nó chết về bệnh
gi thế, ông?

— Bệnh thương hàn.

— Sao ông biết?

— Tôi vừa nhận được giấy
thép của ông tuân.

— Thương hại nhỉ!

Câu phàn nán của bà phán
chẳng đủ chút lòng thương hại
của bà. Chứng ông phán cũng
nhận thấy thế, nên ông bảo vợ:

— Bà đừng mắng mỏ nó nữa
nhé?

Bà phán đã dẹp
lòng tức giận,
nhưng nghe
chồng nói, bà
lại muốn bùng
bung nỗi lên:

— À! ra ông
phải dạy tôi mới
biết thương hại
con ông, phải
không? Đã thế,
thì gái này chẳng
cần nữa... Đấy,
mặc kệ bố với
con, cố mà dỗ
dành nhau.

Ông phán chỉ
kịp suyt sụt
máy tiếng khe
khé: Hồng đã
cầm chồng bát và
nắm đũa đi theo
bếp Kiến bưng
mâm lên.

— Hồng ơi...chị Hồng ơi.

— Dạ.

Nghe vợ gọi con, ông phán lo
lắng liếc mắt ra hiệu bảo đừng
nói cho nàng biết cái tin đau đớn
kia với. Nhưng bà phán điềm
nhiên bảo Hồng:

— Tính cô nóng nảy, chị đừng
giận cô nhé!

Edong cho là trước mặt cha,
dì ghê dương đóng vai từ mẫu.
Nàng cười nhạt đáp lại:

— Không, con có giận cô đâu!
Bà phán cười hồn hồn:

— Chị giận có thì chị giận
dời!

Vẽ mặt bà hồng hào lên, cặp
mắt bà trở nên hiền lành, cặp
môi bà bớt mông, cái cầm bà
bớt lỗi: Bà như trẻ lại vì sung
sướng.

— Thảo, so dưa cho chị. Chị
dè em, chị ngồi đây.

Bà kéo Hồng ngồi xuống chiếc
ghế bên cạnh chỗ bà, chiếc ghế
của ông phán mọi bữa. Hồng dã
hồi cảm động:

— Cô dề mặc con.

— Thị ngồi xuống đây mà lại.
Trong bữa ăn, bà phán luôn
luôn gấp tiếp Hồng như tiếp
khách. Hồng nghe thăm: «Có lẽ
cô ta đòi chiếu lược rồi chăng.
Minh phải cần thận dề phòng
mới được!... Dẫu sao cũng chỉ
còn mấy hôm nữa mình đã thoát
cái nhà này rồi.»

Song nàng không khỏi buồn
rầu, khi nàng ngắm nét mặt
trầm tư của cha. Cha nàng vẫn
có tính ít nói, nhưng hôm nay
nàng nhận thấy sự im lặng của
cha có vẻ phiền muộn, chán nản
hơn: « Hay thầy nhận được tin
phải về ưu tri? Chẳng có lẽ, vì
thầy cũng chẳng nghèo gì, và ít
lâu nay, thầy vẫn nhắc đến luôn
rằng thầy muốn nghỉ... Hay thầy
phiền vì thầy di ghê ác nghiệp
với mình! » Cái ý tưởng ấy làm
cho nàng vui thăm.

Ăn xong buồng dưa bát, ông
phán vào phòng trong nằm nghỉ
liền, quên cả dùng món tráng
miệng. Hồng hỏi di ghê:

— Thưa cô, thầy con hôm nay
làm sao thế, nhỉ?

Bà phán nhìn về phía buồng,
dáp:

— Chừng thầy lại khó ở qua
loa đáy thôi, chứ gi.

Rồi bà mỉm cười nói tiếp:

— Mặc kệ! mấy cô con ta ăn
dết xe với nhau cũng được.

Bà đứng dậy mở cánh cửa tủ
khám lấy lọ mứt mận mà một
người khách buôn ở Ninh-giang
biếu ông phán dã lâu, nhưng bà
vẫn cất kỹ dè chờ khi có khách
quí sẽ đem ra thết.

— Ăn thôi, chị ơi, dè dành lâu
ngày, mất ngon, phi di.

Bà chia cho Tý và Thảo mỗi
người ba quả, rồi dây lọ mứt
đến trước mặt Hồng:

— Ăn đi, chị.

— Vâng, cô dề mặc con.

Hồng liếc mắt nhìn di ghê,
lòng lo lắng tự nhủ thăm:
« Chẳng hiểu sao cô ta lại bỗng
dung thay đổi hẳn tính nết thế
này! »

(Còn nữa)

Khái Hưng

NGÀY MỚI

TRUYỆN DÀI của THẠCH-LAM

(Tiếp theo)

XUÂN lờ ddragon trả lời :

- A... có lẽ.
- Hôm nay ở rạp chiếu bóng bờ hồ có chiếu phim hay lắm.

Xuân quay lại, đứng dựa lưng vào tường, đáp :

— Chớp bóng thì chán chết. Tôi chả đi xem bao giờ cả.

Trường không nói gì. Chàng nghĩ muốn khuyên anh nên đi xem chớp ảnh, hay đi dự những cuộc giải trí không có hại như thế, nhưng không phải lúc nào nên Trường lại thôi. Bà phán và Dũng cũng yên lặng, nghe ngoi.

Lan vui vẻ vỗ hai tay vào nhau như reo mừng :

— Phải đấy. Phim ảnh tôi này hay lắm, anh Xuân đi và cho chúng tôi xem với. Chị Dũng đi Nhớ?

Dung vội vàng nói :

— Tôi chả đi xem đâu, tôi cũng không thích xem chớp ảnh.

Nàng hiều ý Lan muốn cho Xuân với nàng cùng đi xem, như vợ chồng những gia đình khác. Nhưng dã lâu lăm Xuân không cùng đi đâu với nàng nữa. Dũng sợ bây giờ Xuân lại bằng lòng đưa nàng đi; không phải nàng không thích, nhưng từ Xuân không mời nàng, và nếu có nghe theo lời Lan, nàng cũng không muốn có những sự ép buộc như thế. Nàng đã bị đau khổ nhiều lần rồi, nên bây giờ Dũng tự kiêu trong cái lanh lẹ của mình.

Bà phán bảo Lan :

— Cô thì cái gì cũng thích đi xem. Nhưng tiền đâu mới được chứ.

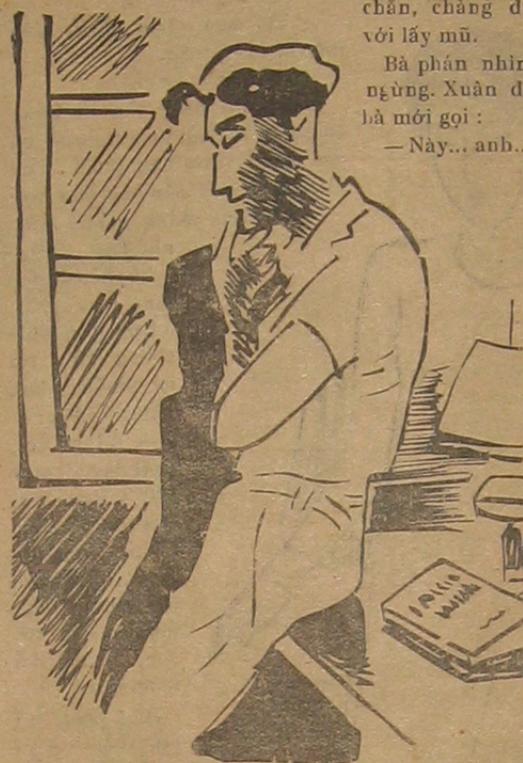
Lan đương vui bỗng buồn ngay, mắt lại, rồi cúi xuống mèn mèn cát vò trong áu trầu, hai môi mím chặt. Đôi mắt trong và ngày thơ của Lan đã trở nên nghiêm nghị, và trên vầng trán sáng sủa của em, Trường nhận thấy thoáng qua một vệt lo lắng.

Nghé mẹ nói đến tiền, Trường sực nhớ đến cái mục đích của mình khi về thăm nhà. Chờ lúc mọi người không ai để ý, chàng ra hiệu cho chị, rồi đứng dậy bước đến phía cửa. Dũng theo ra. Trường hỏi nhỏ :

— Thế nào chị? Chị đã nói với mẹ hộ em chưa?

Dung lắc đầu đáp :

— Chưa, vì tôi biết hôm nay mẹ

chắn, chàng di lại bén mắc áo với lấy mũ.

Bà phán nhìn theo con, ngập ngừng. Xuân di ra gần đến cửa, bà mới gọi :

— Nay... anh...

Xuân quay lại, hơi phát ý, dỗi lồng mày cau lại.

— Cái gì à?

— Anh đưa tiền cho tôi, còn cho em nó muộn bây giờ.

Xuân lảng lảng thò tay vào túi áo lấy tập giấy bạc. Chàng đếm riêng ra một tập, bỏ lại chỗ còn lại vào túi, rồi dề tập bạc trên bàn, trước mặt Trường. Bà phán với tay cầm lấy,

ngừng nhìn Xuân hỏi :

— Chỗ này là bao nhiêu dây?

— Hơn ba chục.

Bà phán đe tập giấy bạc xuống bàn, dìu dàng nói :

— Anh đưa thế này sao đủ tiêu. Tiền nhà, tiền ăn, trám thứ tiền đều trông vào anh cả, mà chúng này thì sao đủ.

Xuân tỏ vẻ khó chịu, không nói gì. Bà phán tiếp :

— «Đã mấy tháng nay, anh đều đưa thế này cả. Anh tiêu gì mà nhiều thế?» Yên lặng một lát, bà thêm : «Anh không biết nghĩ một chút nào cả.»

— «Không biết nghĩ!» Giọng Xuân trở nên gắt gỏng : «Me bảo không biết nghĩ thế nào nữa. Con

cũng phải có những món cần tiêu, số tiền còn lại đây vị tắt đã đủ.»

Không đợi Xuân nói hết, bà phán lớn tiếng :

— Anh tiêu gì, tiêu chơi bài, tiêu di hát xướng ấy có phải không? Tôi còn lạ gì những món cần tiêu của anh nữa.

Xuân không đáp, hai tay đút túi quần, di di lại lại trong phòng. Bước chân chàng mỗi lúc một gấp và nhanh thêm.

Không khí trong nhà trở nên nặng nề và khó chịu. Hai mẹ con lại sắp cái nhau vì tiền, như nhiều bạn khác đã xảy ra. Dũng và Lan sợ hãi, ai nấy đều cúi mặt xuống, cùng ước mong cho cuộc đối đãi chóng xong, nhưng không dám dự phần vào. Trường ngồi yên lặng, trong lòng đau đớn cho mẹ và cho anh đã mất cái tinh thần của mẹ con vì một việc nhỏ mọn. Chàng thầm trách anh đã không hiểu chiều lòng mẹ. Một mối hận khoán bứt rứt lâm can. Đề đề nén cái rung động chàng thấy trong người. Trường cầm quấn bút nguêch ngoài trên bìa quyển sách ở trước mặt.

Trường muốn xin mẹ thôi đi, nhưng bà phán cứ nói, như muốn chửi hết cả những nỗi lầm túc trong lòng.

— Anh chỉ biết nghĩ đến mình anh thôi. Vợ con anh ở nhà anh không nhìn gì đến, con anh nó ốm anh cũng mặc, chỉ đi chơi bời suốt ngày đêm, rồi đem tiền cung phụng cho người khác. Anh không biết mấy tháng nay tôi đãi công mặc nợ bao nhiêu. Nhưng anh cần gì.

Xuân vung tay giận dữ, bước tới mở cửa, quay lại gật :

— «Ồ, bà nói tôi khó chịu lắm. Không dề cho người ta yên một chút nữa». Rồi chàng xập cửa đến sầm một cái, bước vội ra ngoài đi.

Ngoài bút trong tay Trường sút mạnh trên tờ giấy, mực bắn tung cả vào áo. Chàng cầm quấn bút lên xem, cổ nói một cách bình tĩnh, như không dè ý giدين những sự mới xảy ra :

— Thôi xong, gây mất ngòi bút rồi.

Lan đến gần Trường, cúi xuống nhìn :

— Anh làm hỏng mất ngòi bút

Lâu, giang-mai, hạ-cam

Bệnh lâu đe lâu hoặc chữa không khỏi có thể sinh ra nhiều biến chứng nguy hiểm, lở ngọc-quản (balanite), ăn xiên ra ngoài (déérentite), xung khớp xương (arthrite) v.v... Kip dùng thuốc lâu số 13 của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi mau và chắc chắn. Giá 0p50 một hộp.

Tuyệt-noc kiền-tinh hoàn — Trong thuốc có 7/10 chất bồ và 3/10 chất sát-trùng. Lợi tiêu-tiện, tổng hết noc độc toxine và làm đường tiêu chóng lên da. Một hộp dùng 5 ngày, giá 1p50.

Nhận chữa kheán đòn ông, đòn bà.

CHƯA TỪNG CÓ

(Tiếp theo trang 906)

Anh Thế Lữ : « vì Tân Việt Nam có tâ tâm, nên buộc Ngày Nay phải trả lời heo cách đó »

Anh Ng-tưởng-Lân : « chỉ xin anh em chú ý vào chỗ tâ tâm vì nó là điều tối kỵ cho người viết báo »

Anh Ng-manh-Chất : xin nói thêm; không thể trách báo Ngày Nay cái lối bài hước được, vì nó là tờ báo hước...

Chủ tịch nói : « thôi anh em mọi người phát biểu ý kiến thế là đủ, bây giờ xin anh em quyết nghị một cái đê án »

Anh Ng-tưởng-Lân nói : « trước khi anh em quyết nghị, tôi xin anh em bỏ ngoài việc ác cảm hay tinh cảm riêng mà xú theo điều ngay thẳng của mình »

Trao đổi ý kiến và danh từ một hồi, anh em toàn thè biêu quyết 6 điều :

1) Trong cuộc bút chiến không được có tâ tâm (*mauvaise foi*) ;

2) Trong cuộc bút chiến không được nói vu sai sự thực (*calomnie*) ;

3) Trong cuộc bút chiến không được bôi đời tư, trừ khi những cuộc bút chiến về chính trị khi cần nói đến đời chính trị của ai ;

4) Không nên kết liễu cuộc bút chiến bằng kiệu tụt ;

5) Không nên kết liễu cuộc bút chiến bằng ầu đả ;

6) Nên cân nhắc những chữ dùng trong cuộc bút chiến và không nên dùng những chữ thô bỉ quá đáng.

Chiều theo nguyên tắc đó để xét đoán thì trong cuộc bút chiến này, đồng nghiệp Tân-Việt-Nam đã phạm vào điều thứ I (tâ tâm — mauvaise foi); điều thứ II (vu-khổng — calomnie); điều thứ III (nói đến đời tư trừ những cuộc bút chiến về chính trị, khi cần nói đến đời

điều thứ V (kết liễu cuộc bút chiến bằng ầu đả) và điều thứ VI (không cân nhắc những chữ dùng trong cuộc bút chiến và dùng những chữ thô bỉ quá đáng). Còn đồng nghiệp Ngày Nay đã phạm vào điều thứ năm : không nên kết liễu cuộc bút chiến bằng ầu đả, và thứ sáu : không cân nhắc những chữ dùng trong cuộc bút chiến... và đáng lẽ phạm cả vào điều thứ tư bô buộc không nên kết liễu cuộc bút chiến bằng pháp-luật; nhưng đồng nghiệp Ngày Nay đã chịu theo sự xú đoán của anh em mà không nhờ tới pháp-luật nữa, thì điều đó được miễn nghị.

Trước khi giải tán, anh chủ tịch kết thúc : « ban thâm phán danh dự của chúng ta hôm nay không được đủ mọi ban đồng nghiệp, nhưng cũng có một số khá đông, cái số khá đông ấy đã biết quan tâm đến danh dự chung của làng báo và đã làm một việc có ý thức. Nó không có quyền bắt buộc ai phải theo, nhưng đã có một cái dư luận chung để cảnh cáo những ban đồng nghiệp khác sau này đừng mắc phải những điều đáng phàn nán như trong cuộc bút chiến vừa qua. Nó lại có thể nhận lấy cái kết quả là ban đồng nghiệp Ngày Nay đã chịu phục tùng trước dư luận của anh em mà không mượn đến pháp luật. Mong rằng lần đầu, một việc làm xưa nay chưa từng có trong làng báo xú ta, nó sẽ có ảnh hưởng tốt và sau này mỗi khi có sự xích mích xảy ra giữa bạn đồng nghiệp, chúng ta có thể hòa giải bằng cách này mà không cần đến pháp luật phản xú nữa. »

Biên bản làm ngày 20 Octobre 1937
Le Président : Trần huy Liệu
Le Secrétaire : Ng-trọng-Trắc

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le gout au travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de brouillon « RÉCLAME » 100 pages	0p09
Boite de 100 copies doubles, beau papier	1.09
Ramotte de 100 — quadrillé multiple	0.70
Plumier laqué, couvercle chromes	0.90
Compas s'panoplies : 15 et 4 pièces	0.65 à 0.35
— plats nickelé reversible double usage	1.00
— plats nickelé en pochette :	3.10 - 1.63 à 0.98
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir	0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE

HANOI — HAIPHONG

Viễn đông lập bồn

Hội Đông-Pháp danh hồn vốn 4.000.000 phat lồng, một phần tư đã góp rồi Công ty hành động theo chủ du ngày 12 tháng 11 năm 1936 Bằng bợ Hanoi số 419

Món tiền lưu trữ 858.550\$71

(Tính đến ngày 31 Décembre 1936 để hội hoàn vốn lại cho người đã góp)

Hội Đông Phap sáng lập nên bởi hội lập bồn to nhất hoàn cầu

Hội Séquanaise lập bồn, Hội Phap Quốc

Ở số 4 đường Jules Lefèvre, Paris

GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở HANOI số 22, Phố Paul Bert, — Giấy nói số 892

Số Quản-lý ở SAIGON số 63, Đường Charner, — Giấy nói số 21.835

Bảng xô số hoàn tiền về tháng Septembre 1937

Mở ngày thứ ba **28 Septembre 1937** tại sở Quản-lý ở số 68 đường Charner SAIGON do ông DISSES, Quản Biên-lý & SAIGON, chủ-tịch, ông DINH VAN NHUAN, Hội đồng quản-hat ở BENTRE và ông NGUYEN MAC TONG, Bác-phi-sử huu-tri ở CHOLON du-los.

Những số trúng nhận theo số đã quay ở bánh xe ra

Danh sách các người trúng số Số tiền hoàn lại

TARIF A

Những số đã quay ở bánh xe ra: 1.72 - 2146

15 - 24 - 1728 - 2760 , 2167 - 241 - 2351 - 79

1.272 Mme LE THI HUONG, buôn bán, 2 phố Hàng Nón,

Kienan (phiếu 400\$).

13.726 M. RIBEIRO, 155 phố Bonnal, Haliphong (hố 400\$).

17.706 M. NGUYEN NGOC KHOANG, ở nhà ông Qua Z,

Giao-hoc, Xlongkhouang (phiếu 400\$)

20.407 M. VU DINH SAM, 214 phố Belgaque, Haliphong (hố 400\$).

21.241 M. TCHIEN PING KIU, buôn bán, 31, phố Giang long,

Haliphong (phiếu 100\$).

25.240 Mlle ALLEGRENI, Baclong (phiếu 2.000\$).

29.352 Mme TRAN THI DIEN, Thanh my, Tonan (phiếu 100\$).

30.279 M. TRINH VAN CHINH dit Hai Chinh, 76, phố

Chu gõ, Hanoi (phiếu 100\$).

ANCIENT TARIF

Lần mở thứ nhất: hoàn vốn bộ phận

Những số đã quay ở bánh xe ra: 20437 - 28594

20.437 Phiếu này thời không góp tiền tháng này

58.594 Phiếu này chưa phát hành

Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn

Những số đã quay ở bánh xe ra: 2847 - 1535

2223 - 1586 - 1972 - 236 - 1849 - 2881 - 557 - 2976

2860 - 2824 - 2873 - 1315 - 1231 - 1813 - 1666 - 473

24.557 M. NG. XUAN CUONG, tang-phu Gladinh (phiếu 200\$)

29.076 M. MAI VAN NAM, Thư ký thương lượng ngạch

Canh-nông, Saigon (phiếu 200\$).

32.860 M. NGUYEN VAN BOI, kế toán, Vinh my, Bacieu (phiếu 500\$).

35.824 M. Jacques LAUTARD, 14 phố Chavasseux,

Haliphong (phiếu 100\$).

37.864 M. NHAN SINH, ở nhà ông Nhau, Liem, An quang

hau Trevinh (phiếu 200\$).

Lần mở thứ ba: khởi phái gói tiền tháng

Những người có tên sau này trúng số miễn trừ

tại giài kẽ ở cột thứ nhất và lặp lại ngày theo

giá tiền kẽ ở cột thứ hai.

Những số đã quay ở bánh xe ra: 2317 - 564

1986 - 1548 - 2275 - 2015 - 2555 - 289 - 2730 - 267

2141 - 327 - 1125 - 45 - 2970 - 1072 - 276 - 561 - 424

17.615 Mlle NG. THI SUONG, & nhú ông Nguyên trung Tham, Donghol (phiếu 20\$).

20.555 M. VO VAN SA, hiệu may, 15 phố Van Vollen-

hoeven, Thuthien. (phiếu 20\$).

32.144 M. DONG MANH CHI, ty-truong, Trai hut, Yenbay (phiếu 20\$).

44.970 M. NG. VAN TU, làm ruộng, làng Quynh Lan, Quangyen (phiếu 200\$).

Lần mở số sau định vào ngày 28 Tháng mười lăm năm 1937 hối chia giờ

sáng tại sở Tổng-Cục ở số 32 phố Tràng Tiền (Paul Bert) HANOI.

Chắc là ngài muôn có được một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ

phải dành một số tiền nhỏ.

Ngài cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số

tien to tát.

Thứ vé tiết-kiêm mới của bản-hội

TITRE A

được lãnh 50% vè tiền lời, ngay từ lúc mua vé

Người chủ vé gày vốn bằng cách góp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm, tùy theo

muốn, mà có thể lãnh ngay số vốn ra nếu vé mành trúng

trong các kỳ xô số hàng tháng, hay cũng làm đến hết hạn vé

Ví dụ: Một số vốn có bảo đảm

Góp mỗi tháng it nhất là:

30.500 Đề gày .. . . . .

12.000\$

20.200 .. . . . .

8.000\$

10.100 .. . . . .

4.000\$

5.500 .. . . . .

2.000\$

2.550 .. . . . .

1.000\$

1.500 .. . . . .

400\$

ngoại số tiền vốn đã cam đoan, chủ vé còn được hưởng thêm

tiền lời, càng ngày càng tăng lên.

HƠN 41 TRIỆU ĐÔNG BẠC, TIỀN GÂY

VỐN TRONG ĐÔNG PHÁP

(1) Chỉ lần đầu là phải trả thêm 0\$15.00 của số vốn thi 0\$10.00 vào tiền mua bách phân.

Chỉ nên hút sì gà và thuốc

MÉLIA

Vì thuốc lá nồng đều chè-tạo ở Alger cà

Thuốc MÉLIA

BA NGÔI SAO

5 xu một gói 20 điếu

AGENTS GÉNÉRAUX :

L. Rondon & C° Ltd — 18 Bd Đông Khanh Hanoi

TAM TINH HẢI CẦU BỒ THẬN HOÀN

TRỊ TUYỆT MỘNG-TINH, DI-TINH, HOẠT-TINH

Muốn cho thận thè được tráng kiện, trừ ra biêt cách về sinh, cần phải giữ ngũ tạng là : Tâm, Can, Tý, Phế, Thận, và Tam-Bảo là : Tinh khí, Thận cho điều hòa. Đây tôi nói về Tinh là một mòn báu nhất trong Tam-Bảo là Tinh-khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh-khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại. Hiện thời nước Việt-Nam ta, về phe nam-lử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bênh về Tinh-khí làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tính mệnh ấy là bênh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh.

I. — Nằm chiêm bao thấy giao cấu cùng dàn bà rồi tinh-khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đày nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.
II. — Lúc đang ngủ nằm chiêm bao, mà tinh-khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần-thần, tay chân nhức mỏi là Di-tinh. Vì như

bình nước nghẹng mà chảy ra là bênh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh-khí cũng xuất ra là hoặt-tinh. Hoặc thấy gái động lông dục, hoặc khi mới lại gần dàn bà mà tinh-khí cũng xuất ra ; hoặc khi đại, hoặc tiên rao, mạnh tinh-khí cũng rì ra là hoặt-tinh, vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiềm nghèo, và rất khó trị.

Nguyên nhân của ba chứng lỗi kẽ trên đây có 3 điều :

A) Bởi tho bẩm-tiền-thiên bất lục, mà hau-thiên lại (bất nghỉ tuổi còn nhỏ mà quá xá sắc dục, quan hỏa động tướng hỏa lùy mà sinh ra).

B) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, xír lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm tri còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ-dâm » làm

cho ngọc quan lớn mà sinh rau.

C) Bởi người bị bệnh lâu độc, uống thuốc công kích, phát đạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc-quan lớn mà sinh ra.

Người mắc phải ba chứng trên đây thì thường đau thắt ngực, nước tiểu vàng, từ chí bắc hoài, trong minh mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu túy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị cho dứt, đề lâu ngày thận thủy suy hỏa thiịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rong lác trong ngực, mà sinh ra ho, ho lâu ngày, động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiềm nghèo. Vì vậy, bấy lâu nay, tôi hết sức iỏi-tâm khảo cứu, nhờ sự lịch trị, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bồ thận khác tên là **TAM-TINH HẢI-CẦU BỒ THẬN HOÀN**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :
1) Người mắc phải bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại

dưỡng tâm, thanh phế, bồi tinh, binh phục sức lại. 2) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được

durable, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bồi thận bồi tinh, tráng ngọc-quan, cữu chiến bát quyện, tiền-tinh trực xà tử-cung mới có thể kết

tửu, nhằm thần sinh con nối hậu. 3) Người bồi tinh sáu quá độ, hao tinh thận suy, tinh kiết, dương hoả, kiến sáu dien hoa, uống thuốc

này thì bồi thận tráng dương, điều tinh ích chí. 4) Người bồi lao tám, thận suy, đau thắt ngang lưng, tay chân nhức mỏi, tám thận bất giao, thủy

hỏa bất tể, đêm thường tiêu tiên, da mặt ám đen ú tai, mắt không tỏ, tối tám mặt mày, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở

nên tươi tốt. Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

LƯU Ý — Người không mắc mấy chứng lỗi trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sáu lần, uống thuốc này vào càng thấy hiệu

Gia mỗi hộp (5 viên) 1p00

nghiêm bội phần.

Võ Văn Văn Được Phòng Thudaumot

CHI CUỘC : Hanoi, 86, Rue du Colon — Haiphong, 75 Paul Doumer — Hadong 27, Bd de la République — Saigon, 229, Rue d'Espagne
Haiphong, — Maréchal Joffre — Hué 87 Paul Bert — Tourane, Avenue du Musée

Các bà các cô nên chọn hàng mà dùng

HÀNG THẬT TỐT, THẬT ĐẸP
CHỈ CÓ MÃY THỨ NÀY:

lô lúa "Albene TIVILLE"
sa-lanh "Rhodia TIVILLE"
nhung "HỘP VÀNG"
hang len "KIKO"

Chỉ có bán tại các
cửa hàng Bombay
và mây hiên lớn
ở Hanoi:

MAI-DÈ
ĐẠI-ICH
HÀNG DƯƠNG
V.V...

NHUNG

VELOURS
hộp vàng